

**Stanovisko 07/2025 k návrhu prováděcího rozhodnutí
Evropské komise podle nařízení (EU) 2016/679
o odpovídající ochraně osobních údajů poskytované
Spojeným královstvím**

Přijato dne 16. října 2025

Shrnutí

Dne 22. července 2025 zahájila Evropská komise proces přijímání návrhu prováděcího rozhodnutí o odpovídající ochraně osobních údajů poskytované Spojeným královstvím podle čl. 45 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Tento návrh rozhodnutí prodlužuje formou odkazu platnost některých částí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně ze dne 28. června 2021, a to až do prosince 2031.

Ve stejný den požádala Evropská komise o stanovisko Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB). EDPB posoudil odpovídající úroveň ochrany poskytovanou Spojeným královstvím na základě přezkoumání samotného návrhu rozhodnutí a na základě analýzy dokumentace zpřístupněné Evropskou komisí.

EDPB se zaměřil na posouzení jak obecných aspektů ochrany údajů v návrhu rozhodnutí, tak i přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům předávaným z EHP do Spojeného království pro účely vymáhání práva a ochrany národní bezpečnosti, včetně právní ochrany dostupné fyzickým osobám z EHP.

EDPB rovněž posoudil, zda jsou zavedeny záruky poskytované na základě právního rámce Spojeného království a zda jsou účinné.

EDPB použil jako hlavní referenci pro tuto práci svůj referenční rámec pro odpovídající ochranu podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů přijatý dne 28. listopadu 2017, naposledy revidovaný a přijatý dne 6. února 2018, a doporučení EDPB 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření.

EDPB vítá pokračující sbližování mezi rámcem pro ochranu údajů Spojeného království a EU, a to bez ohledu na nedávný vývoj příslušného právního rámce Spojeného království. V této souvislosti toto stanovisko zdůrazňuje několik bodů, které vyžadují další analýzu, jakož i některé otázky, které by Komise měla v nadcházejících letech pečlivě sledovat v rámci své povinnosti sledovat vývoj podle čl. 45 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

EDPB konstatuje, že Spojené království zavedlo změny týkající se „zdeděného“ obecného právního rámce EU na základě zákona o zachování právu EU (zrušení a reforma) z roku 2023 (dále jen „zákon REUL“), který mimo jiné odstraňuje zásadu přednosti práva EU (se zárukami pro některá ustanovení obecného nařízení o ochraně osobních údajů) a odstraňuje přímé uplatňování zásad práva EU, včetně práva na soukromí a ochranu údajů, jak je stanoveno v Listině základních práv. EDPB vyzývá Komisi, aby objasnila změny zavedené zákonem REUL a provedla jejich podrobnější posouzení a aby dále posoudila dopad těchto změn na právní rámec Spojeného království obecně a konkrétněji jejich dopad na rámec Spojeného království pro ochranu údajů. EDPB se rovněž domnívá, že Komise bude tuto oblast v budoucnu pečlivě sledovat.

EDPB konstatuje, že ministři byly uděleny nové pravomoci k zavádění změn nového rámce pro ochranu údajů prostřednictvím sekundárních předpisů, které v některých případech vyžadují menší parlamentní kontrolu, například v případě mezinárodního předávání údajů, automatizovaného rozhodování a řízení komise pro informace. EDPB vyzývá Komisi, aby v konečném rozhodnutí o odpovídající ochraně zdůraznila oblasti, které hodlá pečlivě sledovat, neboť existuje riziko dalšího nesouladu s právními předpisy EU o ochraně údajů prostřednictvím sekundárních právních předpisů Spojeného království.

EDPB bere na vědomí změny pravidel upravujících předávání osobních údajů, zejména nový orientační seznam prvků, které je třeba zohlednit v testu přiměřenosti, který nezahrnuje důležité prvky, které byly uvedeny v předchozím testu přiměřenosti ochrany osobních údajů ve Spojeném království¹. To platí jak pro předávání údajů do třetích zemí prováděné podle nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů, tak pro předávání údajů zpracovávaných pro účely vymáhání práva. EDPB vybízí Komisi, aby konkrétně dále rozpracovala své posouzení těchto aspektů a sledovala vývoj a praktické provádění tohoto nového testu přiměřenosti ochrany osobních údajů.

EDPB vyzývá Komisi, aby provedla podrobnější posouzení restrukturalizace Úřadu komisaře pro informace (úřadu ICO) jakožto sboru a pravidel pro jmenování a odvolávání jeho výkonných a nevýkonných členů. EDPB rovněž vyzývá Komisi, aby poskytla podrobnější informace o nedávné konzultaci úřadu ICO, která byla vydána po tomto návrhu rozhodnutí, s cílem zavést nový systém třídění stížností. EDPB vyzývá Komisi, aby všechny tyto změny sledovala, jakmile vstoupí v platnost. EDPB sice vnímá politiku úřadu ICO v oblasti transparentnosti a dostupnost statistických a analytických údajů o jeho činnostech v oblasti prosazování práva příznivě, nicméně zároveň vyzývá Komisi, aby provedla podrobnější posouzení a sledovala uplatňování nápravných pravomocí, účinnosti sankcí a právní ochrany pro dotčené strany zavedených v rámci Spojeného království pro ochranu údajů.

EDPB považuje za nezbytné posoudit rozšířené výjimky z důvodu národní bezpečnosti podle rámce pro prosazování práva a zůstává i nadále obzvláště obezřetný, pokud jde o jakékoli výjimky ze zásady přiměřenosti, jakož i z požadavku na zpracování osobních údajů pro legitimní účel. Stejně tak je třeba opatrně přistupovat k případným výjimkám z pravomocí dozorového úřadu. Každé omezení výkonu práv a svobod uznaných Listinou musí respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržení zásady přiměřenosti mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého. EDPB vyzývá Komisi, aby doplnila své posouzení v konečném rozhodnutí o odpovídající ochraně a aby konkrétně sledovala uplatňování výjimek pro donucovací orgány z důvodu ochrany národní bezpečnosti v praxi.

EDPB konstatuje, že činnosti zpracování prováděné příslušnými donucovacími orgány mohou za určitých okolností spadat do působnosti pravidel, která se běžně vztahují na zpracování osobních údajů vnitrostátními bezpečnostními orgány. V této souvislosti je třeba věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, aby režim ochrany údajů pro zpracování v rámci ochrany národní bezpečnosti nebyl rozšiřován na kontexty, které s národní bezpečností nesouvisí. EDPB vyzývá Komisi, aby sledovala, zda jsou oprávněné příslušné orgány schopny jasně rozlišovat mezi různými účely zpracování, aby mohly odpovídajícím způsobem dodržovat příslušný právní rámec.

EDPB vítá objasnění, na kterých se Spojené království a USA dohodly v souvislosti s dohodou mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách, která poskytuje větší právní jasnost. EDPB by zároveň rád připomněl, že je třeba zlepšit úroveň záruk poskytovaných zastřešující dohodou mezi EU a USA, jejíž záruky ochrany soukromí a údajů jsou začleněny do dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách. Celkově EDPB považuje za nutné objasnit posouzení dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách ze strany Komise a její možný dopad na úroveň ochrany. EDPB vyzývá Komisi, aby tuto dohodu nadále začleňovala do svých budoucích posouzení a přezkumů.

¹ i) pravidla třetí země týkající se „veřejné bezpečnosti, obrany, národní bezpečnosti a trestního práva a přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům“, ii) judikatury, iii) existence účinných a vymahatelných práv subjektů údajů a správní a soudní ochrany, které mohou subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou předávány, skutečně uplatnit, a iv) jednoho nebo více nezávislých dozorových úřadů.

Jak bylo nedávno uvedeno v prohlášení 05/2024, EDPB považuje šifrování za nezbytné pro zajištění bezpečnosti a důvěrnosti osobních údajů a elektronických komunikací. Oznámení o technické způsobilosti podle zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 zavazují společnosti, aby na žádost vlády zajistily možnost odstranit šifrování, vytvářejí systémová zranitelná místa a představují přímou hrozbu pro integritu a důvěrnost elektronických komunikací. Tento vývoj si zaslouží pozornost v rozhodnutí o odpovídající ochraně, zejména s ohledem na čl. 45 odst. 2 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který vyžaduje posouzení nejen právního rámce jako takového, ale i jeho provádění, a měl by být sledován.

EDPB konstatuje, že novela zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 zavedla zvláštní režim pro uchovávání a šetření hromadných souborů osobních údajů, u nichž fyzické osoby, jichž se osobní údaje týkají, „mohou mít žádné nebo jen nízké přiměřené očekávání ochrany soukromí“. EDPB se domnívá, že je třeba dále vyjasnit příslušné změny, zejména pokud jde o pojmy „individuální povolení“ a „povolení pro kategorii“. EDPB dále vyzývá Komisi, aby pozorně sledovala uplatňování pojmu „nízké nebo žádné přiměřené očekávání ochrany soukromí“ v praxi.

Obsah

1. ÚVOD	7
1.1. Oblast působnosti návrhu rozhodnutí Komise	7
1.2. Oblast působnosti tohoto stanoviska EDPB	8
1.3. Vývoj právního rámce Spojeného království	9
1.4. Obecné připomínky a obavy	10
1.4.1. Mezinárodní závazky přijaté Spojeným královstvím	10
1.4.2. Pravomoci ministra zavádět změny zákona DUAA prostřednictvím sekundárních předpisů	11
2. Obecné aspekty ochrany údajů	11
2.1. Uznání oprávněné zájmy	11
2.1.1. Obecné poznámky	11
2.1.2. Zpřístupnění pro účely zpracování popsané v čl. 6 odst. 1 písm. e)	12
2.2. Práva jednotlivců	13
2.2.1. Právo na přístup k údajům	13
2.2.2. Záruky pro „imigrační výjimku“	14
2.3. Omezení dalšího předávání	14
2.4. Automatizované rozhodování	16
2.4.1. Automatizované rozhodování a zapojení lidského faktoru	16
3. Procesní a donucovací mechanismus	17
3.1. Dohled a vymáhání	17
3.1.1. Nezávislý dohled	17
3.1.2. Vymáhání včetně sankcí	18
4. PŘÍSTUP ORGÁNŮ VEŘEJNÉ MOCI K OSOBNÍM ÚDAJŮM PŘEDÁVANÝM Z EU A JEJICH POUŽITÍ TĚMITO ORGÁNY VE SPOJENÉM KRÁLOVSTVÍ	20
4.1. Přístup orgánů veřejné moci Spojeného království k osobním údajům a jejich použití těmito orgány pro účely vymáhání trestního práva	20
4.1.1. Právní základ a použitelné záruky	20
4.1.1.1. Vyšetřovací pravomoci pro účely vymáhání práva	20
4.1.1.2. Výjimky pro donucovací orgány z důvodu národní bezpečnosti	21
4.1.2. Společná správcovství mezi zpravodajskými službami Spojeného království a donucovacími orgány	23
4.1.3. Právo na přístup	24
4.1.4. Další předávání údajů	24

4.1.4.1.	Nový test ochrany údajů	24
4.1.4.2.	Dohoda mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách	25
4.1.5.	Dohled a náprava	26
4.2.	Přístup orgánů veřejné moci Spojeného království k osobním údajům a jejich použití těmito orgány pro účely národní bezpečnosti	27
4.2.1.	Používání oznámení o technické způsobilosti	28
4.2.2.	Právní základ a použitelné záruky	29
4.2.3.	Dohled a náprava	30
5.	Přezkum, doba uplatňování a obnovení návrhu rozhodnutí.....	31

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů,

s ohledem na čl. 70 odst. 1 písm. s) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“),

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (EHP), a zejména na přílohu XI a protokol 37 této dohody ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018²,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1.1. OBLAST PŮSOBNOSTI NÁVRHU ROZHODNUTÍ KOMISE

1. Dne 22. července 2025 požádala Evropská komise (dále jen „Komise“) Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (dále jen „EDPB“) o stanovisko k návrhu prováděcího rozhodnutí, kterým se mění prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/1772 ze dne 28. června 2021 podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů o ochraně osobních údajů poskytované Spojeným královstvím (dále jen „návrh rozhodnutí“). Ve svém návrhu rozhodnutí dospěla Komise k závěru, že Spojené království nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů předávaných z Evropské unie do Spojeného království v rámci oblasti působnosti obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
2. EDPB konstatuje, že tento návrh rozhodnutí prodlužuje platnost prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2021/1772 ze dne 28. června 2021 podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů ohledně ochrany osobních údajů poskytované Spojeným královstvím („předchozí rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím“), jehož platnost měla skončit dne 27. června 2025 (ustanovení o skončení platnosti), o šest let. Platnost předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím byla prodloužena o období šesti měsíců, a to do 27. prosince 2025 na základě rozhodnutí (EU) 2025/1225 ze dne 24. června 2025, aby Spojené království mohlo dokončit své reformy v oblasti ochrany osobních údajů³.
3. Ve svém návrhu rozhodnutí Komise posoudila, „zda závěr, že Spojené království zajišťuje odpovídající úroveň ochrany, zůstává věcně a právně odůvodněný s ohledem na vývoj, k němuž došlo od přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím“.
4. Komise své posouzení zaměřila na nový vývoj v právních předpisech Spojeného království v oblasti ochrany osobních údajů, a to zejména na změny, které byly zavedeny zákonem o údajích (jejich používání a přístupu k nim) z roku 2025 (dále jen „zákon DUAA“). Komise konkrétně zvažila prvky

² Pokud se v tomto stanovisku hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“.

³ EDPB na požádání vydal „Stanovisko 06/2025 k prodloužení použitelnosti prováděcích rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně osobních údajů ve Spojeném království podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů a podle směrnice o prosazování práva“.

uvedené v 281. bodě odůvodnění předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím, které jsou všechny uvedeny v návrhu rozhodnutí.

5. EDPB souhlasí s tím, že posouzení by se mělo zaměřit především na veškerý nový příslušný vývoj v právních předpisech Spojeného království a na prvky zdůrazněné v předchozím rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím, pokud byly posouzeny všechny prvky stanovené v čl. 45 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB by proto uvítal, kdyby Komise ve svém konečném rozhodnutí o odpovídající ochraně výslovně objasnila, že byly posouzeny všechny prvky uvedené v čl. 45 odst. 2 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, aby bylo možné dospět k závěru, že celkový právní rámec Spojeného království i nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů předávaných z Evropské unie do Spojeného království. EDPB by rovněž uvítal potvrzení Komise, že bude tyto prvky průběžně posuzovat v rámci sledování vývoje.

1.2. OBLAST PŮSOBNOSTI TOHOTO STANOVISKA EDPB

6. Očekává se, že EDPB poskytne Komisi nezávislé stanovisko pro posouzení odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi⁴, upozorní na případné nedostatky v rámci pro odpovídající ochranu a pokusí se předložit návrhy na jejich řešení⁵. Vzhledem ke specifické situaci Spojeného království doplňuje nové rozhodnutí o odpovídající ochraně předchozí rozhodnutí o odpovídající ochraně z roku 2021, které zůstává v platnosti pro části, jimiž se tento návrh rozhodnutí konkrétně nezabývá. Podobně jako v tomto stanovisku EDPB vychází ze svého stanoviska 14/2021 a dále jej rozvíjí⁶. V důsledku toho zůstávají analýza a připomínky EDPB k předchozímu rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím, které jsou uvedeny v jeho předchozím stanovisku, obecně relevantní.
7. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se EDPB ve svých připomínkách zaměřil na vybrané body zahrnuté v návrhu rozhodnutí, zejména pokud je zapotřebí další objasnění, dodatečné informace nebo budoucí sledování ze strany Evropské komise.
8. EDPB rovněž konstatuje, že podle článků 47 a 94 nařízení (EU) 2018/1725⁷ mohou orgány, instituce a jiné subjekty Evropské unie předávat osobní údaje do určité třetí země, na určité území či konkrétnímu odvětví v určité třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které Evropská komise podle čl. 45 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů uznala jako země, území, odvětví nebo mezinárodní organizace, které poskytují odpovídající úroveň ochrany, za předpokladu, že jsou údaje předávány pouze s cílem plnění úkolů v mezích pravomoci správce. V těchto případech lze údaje předat bez nutnosti získat další povolení. EDPB vyzývá Komisi, aby tuto právní možnost připomněla v bodech odůvodnění konečného rozhodnutí o odpovídající ochraně.

⁴ Viz čl. 70 odst. 1 písm. s) obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

⁵ Viz pracovní skupina zřízená podle článku 29, Referenční rámec pro odpovídající ochranu, kapitola 2 Procesní aspekty závěrů ohledně odpovídající ochrany dle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, přijatý dne 28. listopadu 2017, naposledy revidovaný a přijatý dne 6. února 2018, WP254 rev.01 (schválený EDPB, viz <https://edpb.europa.eu/our-worktools/general-guidance/endorsed-wp29-guidelines>); (dále jen „referenční rámec pro odpovídající ochranu podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů“).

⁶ Stanovisko 14/2021 k návrhu prováděcího rozhodnutí Evropské Komise podle nařízení (EU) 2016/679 o odpovídající ochraně osobních údajů ve Spojeném království, přijato dne 13. dubna 2021, https://www.edpb.europa.eu/system/files/2021-04/edpb_opinion142021_ukadequacy_gdpr.pdf_en.pdf.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

1.3. VÝVOJ PRÁVNÍHO RÁMCE SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

9. Jak je vysvětleno v návrhu rozhodnutí⁸, po skončení prováděcího období dohodnutého v dohodě o vystoupení Spojeného království z EU⁹ dne 31. prosince 2020 mělo Spojené království v úmyslu přijmout nový režim ochrany údajů, který by se lišil od právního rámce EU. Spojené království nakonec přijalo omezené změny svého stávajícího rámce pro ochranu osobních údajů, zejména na základě zákona DUAA.
10. Kromě ochrany údajů se jedna z nejdůležitějších změn právního rámce Spojeného království od přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím týká „zdeděného“ obecného právního rámce EU (tzv. zachovaného práva EU), tj. právních ustanovení začleněných do práva Spojeného království prostřednictvím zákona o Evropské unii (o vystoupení z Evropské unie) z roku 2018. Zachované právo EU zahrnovalo obecné zásady práva EU, včetně základních práv vyplývajících z Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“¹⁰) a zásady přiměřenosti a nezbytnosti, které měly vliv na vývoj a výklad právních předpisů v oblasti ochrany údajů ve Spojeném království. Podle zákona o Evropské unii (o vystoupení z Evropské unie) z roku 2018 si zachované právo EU ponechalo svůj status nadřazenosti nad sekundárními právními předpisy Spojeného království, přičemž zachované právo EU mělo být vykládáno v souladu s obecnými zásadami unijního práva. Od zavedení zákona o zachovaném právu EU (zrušení a reforma) z roku 2023 (dále jen „zákon REUL“)¹¹ však Spojené království odstranilo přímé uplatňování zásad práva EU ze svého vnitrostátního práva, včetně základních práv vyplývajících z Listiny. Zákon REUL rovněž odstranil zásadu přednosti práva EU, neboť zachované právo EU (nyní nazývané „asimilované právo“) musí být nyní vykládáno v souladu s vnitrostátním právem Spojeného království, a nikoli v souladu se zásadami práva EU. To představuje významnou změnu právního řádu Spojeného království.
11. Kromě toho by zákon REUL mohl zavést nový, uvolněnější právní test pro soudce Odvolacího soudu a Nejvyššího soudu, který by jim umožňoval odchýlit se od zachované judikatury EU, ačkoli je v současné době pozastaven¹². Tato změna, pokud bude přijata, může ve Spojeném království představovat významnou změnu.
12. Navzdory těmto změnám EDPB vítá začlenění záruk do zákona REUL, čímž se zajistí, že právní předpisy o ochraně údajů nebudou za určitých okolností převáženy. Tyto záruky zahrnují požadavky, aby žádný právní předpis, „který ukládá povinnost nebo svěřuje pravomoc zpracovávat osobní údaje, neměl přednost před požadavkem podle hlavních právních předpisů o ochraně údajů týkajících se zpracování osobních údajů“ a aby rámec pro ochranu údajů měl i nadále přednost před jinými právními předpisy Spojeného království¹³. EDPB nicméně konstatuje, že tyto záruky zahrnují také dvě výjimky, a to i) v případě, že se parlament Spojeného království může rozhodnout záměrně potlačit požadavky na ochranu osobních údajů¹⁴, a ii) pokud jsou některá ustanovení zákona o ochraně údajů z roku 2018 vyňata a jako taková budou mít přednost před obecným nařízením o ochraně osobních údajů

⁸ Viz 2. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁹ Prováděcí období je časové období sjednané v dohodě o vystoupení Spojeného království z EU, v němž Spojené království již nebude členem EU, ale bude i nadále podléhat pravidlům EU a zůstane členem jednotného trhu a celní unie. Viz zákon o Evropské unii (o vystoupení z Evropské unie) z roku 2020.

¹⁰ Listina základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391–407).

¹¹ Viz 11. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

¹² Viz článek 6 zákona Spojeného království o zachovaném právu (zrušení a reforma) z roku 2023, nařízení o zrušení z roku 2024 (úvodní ustanovení č. 2 a ustanovení o zrušení).

¹³ Viz čl. 183 písm. A) zákona o ochraně údajů z roku 2018 ve znění zavedeném čl. 106 odst. 2 zákona DUAA.

¹⁴ Viz čl. 183 písm. A) odst. 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018 ve znění zavedeném čl. 106 odst. 2 zákona DUAA.

Spojeného království¹⁵. Důsledky druhé výjimky jsou stále nejisté a ve Spojeném království se o nich diskutuje.

13. Pokud jde o ochranu základních práv zakotvených v Listině, 12. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí vysvětluje, že veškeré odkazy na základní práva a svobody v obecném nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů a zákoně o ochraně údajů z roku 2018 byly nahrazeny odkazy na práva podle Evropské úmluvy o lidských právech, která byla začleněna do vnitrostátních právních předpisů podle zákona o lidských právech z roku 1998¹⁶.
14. EDPB vyzývá Komisi, aby provedla podrobnější posouzení těchto změn právního řádu Spojeného království popsanych v bodech 10, 11 a 12 výše s cílem objasnit změny zavedené zákonem REUL a posoudit jejich dopad na rámec Spojeného království pro ochranu údajů. EDPB se rovněž domnívá, že Komise bude tuto oblast v budoucnu pečlivě sledovat, a vyzývá Komisi, aby tak učinila.
15. V neposlední řadě EDPB bere na vědomí několik změn zavedených zákonem DUAA, které se týkají právního rámce platného pro elektronické komunikace, včetně „cookies“, a připomíná, že zpracování osobních údajů by mohlo vyvolat věcnou působnost obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů¹⁷. Vyzývá proto Komisi, aby tyto změny zahrnula do svého posouzení pro účely přijetí konečného rozhodnutí, pokud by mohly mít dopad na ochranu údajů. EDPB dále vyzývá Komisi, aby pečlivě sledovala praktický účinek změn týkajících se „cookies“, které jsou vyňaty z požadavku na získání souhlasu.

1.4. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY A OBAVY

1.4.1. MEZINÁRODNÍ ZÁVAZKY PŘIJATÉ SPOJENÝM KRÁLOVSTVÍM

16. V souvislosti s mezinárodními závazky, které Spojené království přijalo¹⁸, EDPB vítá, že Spojené království nadále dodržuje Evropskou úmluvu o lidských právech (EÚLP) a spadá do pravomoci Evropského soudu pro lidská práva (ESLP). Kromě toho se Spojené království rovněž připojilo k Úmluvě č. 108¹⁹ a jejímu dodatkovému protokolu²⁰ a v roce 2018 podepsalo Úmluvu 108+²¹. Tyto mezinárodní závazky jsou důležitými aspekty²² a měly by být zohledněny při posuzování obnovení rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů a směrnice o prosazování práva.

¹⁵ Tato ustanovení jsou uvedena v čl. 186 odst. 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018. To znamená, že pokud dojde k rozporu mezi článkem 23 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů a jedním z uvedených článků, například přílohou 2 zákona o ochraně údajů z roku 2018 obsahující výjimky z práv subjektů údajů, bude mít přednost výklad zákona o ochraně údajů z roku 2018.

¹⁶ Viz článek 8 Evropské úmluvy o lidských právech.

¹⁷ EDPB, Stanovisko č. 5/2019 ke vzájemnému působení mezi směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích a obecným nařízením o ochraně osobních údajů (GDPR), zejména pokud jde o příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů, přijaté dne 12. března 2019, k dispozici na adrese https://www.edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/201905_edpb_opinion_eprivacydir_gdpr_interplay_en_0.pdf.

¹⁸ Viz kapitola 1: Některé obecné informace týkající se pojmu odpovídající ochrany v referenčním rámci pro odpovídající ochranu.

¹⁹ Viz Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, Úmluva č. 108, 28. ledna 1981.

²⁰ Viz Dodatkový protokol k Úmluvě o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat o orgánech dozoru a toku dat přes hranice, otevřen k podpisu dne 8. listopadu 2001.

²¹ Viz Protokol o změně Úmluvy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat („Úmluva č. 108+“), 18. května 2018.

²² Viz 105. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

17. EDPB celkově podporuje úsilí o rychlou ratifikaci Úmluvy č. 108+ třetími zeměmi jakožto smysluplný krok k dosažení souladu s mezinárodně uznávanými zásadami ochrany údajů a jakožto signál jejich závazku k širším standardům a základním právům.

1.4.2. PRAVOMOCI MINISTRA ZAVÁDĚT ZMĚNY ZÁKONA DUAA PROSTŘEDNICTVÍM SEKUNDÁRNÍCH PŘEDPISŮ

18. Ačkoli cílem většiny změn zavedených do rámce Spojeného království pro ochranu údajů je objasnit a usnadnit dodržování právních předpisů, některé z nich mohou mít v závislosti na jejich provedení dopad na úroveň ochrany osobních údajů ve Spojeném království.
19. V tomto ohledu EDPB poznamenává, že ministři byly uděleny nové pravomoci k zavádění změn zákona DUAA prostřednictvím sekundárních předpisů, které vyžadují menší parlamentní kontrolu. V některých případech, například v případě mezinárodních předávání (viz oddíl 2.3), automatizovaného rozhodování (oddíl 2.4) a řízení komise pro informace (oddíl 3) jsou tyto nové pravomoci široké, přičemž v návrhu rozhodnutí nejsou uvedeny žádné další informace o tom, jaké záruky budou zavedeny a jak mají být tyto pravomoci využívány v praxi.
20. EDPB vyzývá Komisi, aby v konečném rozhodnutí o odpovídající ochraně zdůraznila oblasti, které hodlá pečlivě sledovat, neboť existuje riziko dalšího nesouladu s právními předpisy EU o ochraně údajů prostřednictvím sekundárních právních předpisů Spojeného království.

2. OBECNÉ ASPEKTY OCHRANY ÚDAJŮ

2.1. UZNANÉ OPRÁVNĚNÉ ZÁJMY

2.1.1. OBECNÉ POZNÁMKY

21. Ve 22., 23. a 24. bodě odůvodnění zaměřuje Komise své posouzení na zavedení nového právního základu, tj. zpracování nezbytného pro účely uznaného oprávněného zájmu. Tyto uznané oprávněné zájmy jsou uvedeny v příloze 1 aktualizovaného obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů.
22. Podle pokynů úřadu ICO k tomuto tématu²³ jsou správci údajů spoléhající se na uznaný oprávněný zájem jakožto právní základ stále povinni dodržovat veškeré ostatní požadavky podle obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů, včetně zajištění toho, aby zpracování bylo nezbytné a přiměřené k dosažení předem schváleného účelu. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost není v návrhu rozhodnutí připomenuta a představuje zásadní prvek pro závěr, že tento nový právní základ neohrožuje úroveň ochrany práv subjektů údajů, EDPB vyzývá Komisi, aby tento bod objasnila.
23. Zařazení uznaných oprávněných zájmů do zákona se samo o sobě nejeví jako problematické, stejně jako rozhodnutí zavést takovýto nový právní základ – což správcům přináší větší jasnost a mělo by být uvítáno.
24. EDPB však bere na vědomí, že některé uznané oprávněné zájmy spočívají v: i) nutnosti zpracovávat osobní údaje za účelem zajištění národní bezpečnosti, ochrany veřejné bezpečnosti nebo z obranných

²³ Viz pokyny úřadu ICO týkající se oprávněných zájmů, které jsou k dispozici na adrese <https://ico.org.uk/for-organisations/uk-gdpr-guidance-and-resources/lawful-basis/a-guide-to-lawful-basis/legitimate-interests/>.

důvodů („podmínka národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti a obrany“); ii) nutnosti zpracovávat osobní údaje za účelem odhalování, vyšetřování nebo předcházení trestné činnosti („podmínka trestné činnosti“) a ii) „zpřístupnění osobních údajů pro účely zpracování popsané v čl. 6 odst. 1 písm. e)“.

25. Pokud jde o „podmínku národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti a obrany“ a „podmínku trestné činnosti“, EDPB konstatuje, že do návrhu rozhodnutí nebyly zahrnuty žádné další informace o praktickém používání těchto právních základů správci a zpracovateli. EDPB by ocenil, kdyby Komise poskytla další podrobnosti o dodatečných informacích a zárukách, které obdržela od příslušných orgánů Spojeného království ohledně praktického uplatňování tohoto právního základu, a vyzývá Komisi, aby uplatňování tohoto právního základu sledovala.
26. EDPB rovněž konstatuje, že úřad ICO pracuje na konkrétních pokynech k této tematice, které – v době vydání tohoto stanoviska – obsahují definici těchto pojmů. Vzhledem k důležitosti vyjasnění těchto pojmů EDPB vyzývá Komisi, aby vývoj pokynů úřadu ICO pozorně sledovala.

2.1.2. ZPŘÍSTUPNĚNÍ PRO ÚČELY ZPRACOVÁNÍ POPSANÉ V ČL. 6 ODST. 1 PÍSM. E)

27. EDPB podotýká, že nově stanovený uznaný oprávněný zájem, který umožňuje „zpřístupnění osobních údajů pro účely zpracování popsané v čl. 6 odst. 1 písm. e)“, zavádí možnost sdílení osobních údajů s orgány veřejné moci na dobrovolném základě. Jak úřad ICO objasňuje ve svých nedávno vydaných pokynech²⁴, tento uznaný oprávněný zájem sám o sobě neuděluje žádajícím orgánům právo na přístup k osobním údajům, nicméně správce se může tohoto předem schváleného zájmu dovolávat, pokud orgány uvedou, že údaje potřebují k plnění svých veřejných úkolů nebo funkcí. EDPB rovněž konstatuje, že tyto žádosti o zpřístupnění osobních údajů pro účely plnění veřejných úkolů se mohou týkat nejen osobních údajů určených k použití pro účely, na které se vztahuje obecné nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů, ale mohou se týkat také účelů zpracování podle části 3 a části 4 zákona o ochraně osobních údajů z roku 2018. Tato změna je proto rovněž relevantní, pokud jde o přístup vlády k osobním údajům pro účely vymáhání práva a národní bezpečnosti.²⁵
28. V této souvislosti vyvstává otázka, jaká kritéria musí správce posoudit, aby mohl rozhodnout, zda dobrovolně poskytne údaje v reakci na žádost o informace. Jak úřad ICO zdůrazňuje ve svých pokynech²⁶, EDPB zejména chápe, že test nezbytnosti pro tuto podmínku uznaného oprávněného zájmu se liší od ostatních podmínek uvedených v příloze 1. U žádostí o zpřístupnění osobních údajů pro účely plnění veřejných úkolů se nezbytností rozumí to, že správce musí přezkoumat, jaké zpracování je nezbytné ke zpřístupnění požadovaných osobních informací. Správce musí zvážit, zda jsou informace, které chce sdílet, přiměřené a nezbytné pro vyhovění žádosti. Kritérium nezbytnosti se naproti tomu nevztahuje na to, zda jsou osobní údaje skutečně nezbytné k plnění veřejného úkolu nebo funkce, neboť správce se může spolehnout na prohlášení žadatele, že osobní údaje potřebuje pro plnění konkrétního veřejného úkolu²⁷. Ve skutečnosti v mnoha případech, zejména pokud jsou žádosti podávány pro účely vymáhání práva nebo zajištění národní bezpečnosti, správce nebude schopen takové posouzení provést.
29. V této souvislosti EDPB vyzývá Komisi, aby pozorně sledovala praktické uplatňování tohoto ustanovení.

²⁴ Viz poznámka pod čarou 23.

²⁵ Viz pokyny úřadu ICO týkající se podmínky žádosti o zpřístupnění osobních údajů pro účely plnění veřejných úkolů, které jsou k dispozici na adrese <https://ico.org.uk/for-organisations/recognised-legitimate-interest-guidance/what-are-the-recognised-legitimate-interest-conditions/public-task-disclosure-request-condition/>.

²⁶ Viz poznámka pod čarou 23.

²⁷ Viz poznámka pod čarou 23.

30. Podle názoru EDPB by donucovací a vnitrostátní bezpečnostní orgány neměly tento mechanismus využívat k obcházení stávajících právních omezení svých závazných pravomocí v oblasti shromažďování údajů nebo k získávání více údajů, než je nezbytně nutné pro plnění jejich úkolů. EDPB dále považuje za důležité, aby správci zohlednili pokyny úřadu ICO k tomu, jak potvrdit žádost o zpřístupnění osobních údajů pro účely plnění veřejných úkolů, a vyzývá Komisi, aby tento aspekt zahrnula do pravidelného přezkumu rozhodnutí.²⁸

2.2. PRÁVA JEDNOTLIVCŮ

31. EDPB bere na vědomí analýzu Komise, ze které vyplynulo, že v oblasti práv jednotlivců došlo k omezeným změnám. Jedná se mimo jiné o změny článku 12 a nového čl. 12 písm. A) obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů, které dále upřesňují lhůty pro odpověď na žádosti subjektů údajů²⁹. Kromě toho čl. 13 odst. 5 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů obsahuje výjimku z práva na informace, pokud jsou osobní údaje zpracovávány pro účely vědeckého nebo historického výzkumu podle dalších záruk uvedených v čl. 84 písm. B) obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů. EDPB se domnívá, že tyto dvě změny nenarušují v zásadě rovnocennou úroveň ochrany poskytovanou obecným nařízením Spojeného království o ochraně osobních údajů.

2.2.1. PRÁVO NA PŘÍSTUP K ÚDAJŮM

32. Čl. 15 odst. 1A obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů zavádí posouzení přiměřenosti, jak je stanoveno ve vnitrostátní judikatuře Spojeného království. Správci musí zejména provádět pouze „opodstatněná a přiměřená vyhledávání“, aby vyhověli žádostem o přístup.
33. EDPB konstatuje, že takové posouzení přiměřenosti není obsaženo v rámci EU pro ochranu údajů, který nepředpokládá žádnou obecnou výhradu k přiměřenosti, pokud jde o úsilí, které musí správce vyvinout, aby vyhověl žádosti subjektů údajů podle článku 12 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, ale v pododdíle 5 uvádí pouze důvody pro zamítnutí.³⁰
34. Podle názoru EDPB je proto důležité odpovídajícím způsobem definovat pojem „opodstatněné a přiměřené vyhledávání“, který by měl být vykládán úzce a dostatečně jednotně. Správci by si měli osvojit jednotné chápání pojmu „opodstatněné a přiměřené“, ať už na základě judikatury, nebo pokynů dozorového úřadu, neboť uplatňování tohoto pojmu by mohlo vést k rozdílným normám při dodržování práva na přístup, zejména v závislosti na úrovni technických a organizačních opatření, která správce zavedl pro vyřízení žádosti o přístup. EDPB by uvítal, kdyby Komise mohla poskytnout podrobnější informace o výkladu pojmu „opodstatněné a přiměřené vyhledávání“ na základě dostupných vnitrostátních pokynů a judikatury. V této souvislosti EDPB vyzývá Komisi, aby sledovala, zda právo na přístup není nepřiměřeně omezeno.

²⁸ Úřad ICO ve svých pokynech k podmínce žádosti o zpřístupnění osobních údajů za účelem plnění veřejných úkolů (viz poznámka pod čarou 25) objasňuje, že správci by měli například požádat, aby byla žádost podána písemně, a provádět kontroly s cílem zajistit pravost žádosti nebo oprávnění zaměstnance organizace jednat jejím jménem.

²⁹ Zejména z důvodu nutnosti potvrdit totožnost subjektu údajů nebo uhrazení poplatku.

³⁰ Čl. 12 odst. 5 obecného nařízení o ochraně osobních údajů „*Informace podle článků 13 a 14 veškerá sdělení a veškeré úkony podle článků 15 až 22 a 34 se poskytují a činí bezplatně. Jsou-li žádosti podané subjektem údajů zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může správce buď: a) uložit přiměřený poplatek zohledňující administrativní náklady spojené s poskytnutím požadovaných informací nebo sdělení nebo s učiněním požadovaných úkonů; nebo b) odmítnout žádosti vyhovět. Zjevnou nedůvodnost nebo nepřiměřenost žádosti dokládá správce.*

2.2.2. ZÁRUKY PRO „IMIGRAČNÍ VÝJIMKU“

35. Dřívější tzv. imigrační výjimka³¹ umožnila správcům zapojeným do „imigrační kontroly“ omezit některá práva subjektů údajů stanovená zákonem o ochraně údajů z roku 2018, pokud by to pravděpodobně ohrozilo některé činnosti v oblasti imigrační kontroly³². Vzhledem ke zpochybnění její zákonnosti v době přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím bylo zpracování osobních údajů v rámci výjimky z oblasti působnosti tohoto rozhodnutí vyloučeno.
36. Od předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím byla imigrační výjimka dvakrát doplněna o záruky³³. Nyní zahrnuje tyto záruky: i) musí být uplatněna pouze v jednotlivých případech, ii) jsou zohledněna práva a svobody subjektu údajů a jejich potenciální zranitelnost, iii) ministr vede záznamy o použití imigrační výjimky a obecně informuje subjekt údajů o jejím použití a iv) objasňuje, že použití imigrační výjimky je omezeno na zpracování prováděné ministrem (včetně Ministerstva vnitra Spojeného království a jeho agentur). Kromě toho byl podrobně popsán nezbytný postup vyvažování za účelem určení toho, zda výkon práv subjektu údajů pravděpodobně naruší účinnou imigrační kontrolu. Úřad ICO rovněž vydal podrobné pokyny k použití imigrační výjimky. Ve svých pokynech potvrdil úzký výklad této výjimky a to, že omezení prostřednictvím imigrační výjimky by měla být uplatňována pouze selektivně na konkrétní práva subjektů údajů. Rovněž uvedl, že při provádění testu vyváženosti musí správci zajistit, aby riziko pro imigrační kontrolu bylo podstatné a převážilo nad rizikem pro zájmy dané osoby.
37. EDPB bere na vědomí podrobnou analýzu Komise. V kontextu právních problémů, které těmto změnám předcházely, EDPB vybízí Komisi, aby sledovala další uplatňování těchto změn.

2.3. OMEZENÍ DALŠÍHO PŘEDÁVÁNÍ

38. EDPB vítá, že Komise neustále věnuje pozornost praktickému uplatňování pravidel Spojeného království týkajících se předávání osobních údajů do třetích zemí, a vybízí Komisi, aby svou angažovanost v této záležitosti zachovala a prohloubila. To je obzvláště důležité s ohledem na pravomoc ministra vydávat nová cílená nařízení za účelem schvalování předávání i) osobních údajů do konkrétního odvětví nebo zeměpisné oblasti ve třetí zemi; ii) osobních údajů konkrétnímu správci nebo zpracovateli; iii) osobních údajů konkrétnímu příjemci osobních údajů; iv) určitých konkrétních typů osobních údajů; v) prováděných určitými konkrétními prostředky nebo vi) na základě příslušných právních předpisů, systémů, seznamů nebo jiných ujednání nebo dokumentů, jak jsou čas od času platné; a za účelem poskytnutí prostoru pro uvážení osobě (čl. 45A odst. 4 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů).
39. EDPB chápe, že čl. 45A odst. 4 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů má umožnit flexibilitu při schvalování určitých předávání údajů. Například pokud jde o body ii) a iii), EDPB chápe, že by se mohly vztahovat na předávání údajů soukromým subjektům ve třetí zemi. To by znamenalo, že tyto soukromé subjekty poskytnou závazky, aby vyhověly testu ochrany údajů. Stále není zřejmé, jak by ministr v praxi posoudil, zda konkrétní správci se sídlem ve třetí zemi, která není považována za zemi s přiměřenou úrovní ochrany, mohou vyhovět testu ochrany údajů (například

³¹ Viz příloha 2 zákona o ochraně údajů z roku 2018, část 1 předchozí verze zákona o ochraně osobních údajů.

³² Viz body 61 a 62 stanoviska EDPB 14/2021: „poškodila zachování účinné imigrační kontroly“ nebo „vyšetřování nebo odhalování činností, jež by narušily zachování účinné imigrační kontroly“.

³³ Prostřednictvím nařízení přijatých v letech 2022 a 2024.

pokud jde o nápravu). Stejně tak zůstává nejasné, jak by byl proveden test ochrany údajů podle čl. 45A odst. 4 písm. iv) a v) obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů.

40. EDPB by ocenil, kdyby Komise poskytla další podrobnosti o dodatečných informacích a zárukách, které obdržela ohledně praktického uplatňování testu ochrany údajů, a vysvětlila své posouzení toho, jak je úroveň ochrany v takových situacích zachována.³⁴ EDPB rovněž vyzývá Komisi, aby vývoj v uplatňování tohoto ustanovení pozorně sledovala.
41. EDPB dále z dodatečných informací poskytnutých Komisí vyrozuměl, že kritérium „vhodnosti usnadnění předávání osobních údajů do a ze Spojeného království“ není součástí testu ochrany údajů, ale pouze dodatečným faktorem, který může ministr zvážit v případech, kdy jsou kritéria testu plně splněna. EDPB vyzývá Komisi, aby tuto problematiku ve svém konečném rozhodnutí o odpovídající ochraně objasnila, jelikož ze znění zákona výklad zřetelně nevyplývá, a aby rovněž sledovala praktické důsledky a provádění takového kritéria.
42. Pokud jde o nový test ochrany osobních údajů zavedený zákonem DUAA³⁵, EDPB konstatuje, že nový orientační seznam prvků, které mají být v testu přiměřenosti ochrany osobních údajů zohledněny, není vyčerpávající a že nový test přiměřenosti ochrany osobních stanoví, že standard ochrany subjektů údajů v přijímajících třetích zemích nebo mezinárodních organizacích „není podstatně nižší“ než standard stanovený pro subjekty údajů podle příslušných právních předpisů Spojeného království o ochraně údajů. Tento seznam odstraňuje důležité prvky, které byly obsaženy v předchozím testu přiměřenosti ochrany osobních údajů ve Spojeném království a které hrají důležitou úlohu při posuzování, zda třetí země poskytuje v zásadě rovnocennou úroveň ochrany osobních údajů. Nový test již neodkazuje na i) pravidla třetí země, pokud jde o „veřejnou bezpečnost, obranu, národní bezpečnost a trestní právo a přístup orgánů veřejné moci k osobním údajům“, ii) judikaturu (místo toho nový test odkazuje na „ústavu, tradice a kulturu země“), iii) existenci účinných a vymahatelných práv subjektů údajů a správní a soudní opravné prostředky, které mohou subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou předávány, skutečně uplatnit (místo toho nový test odkazuje na b) existenci a pravomoci orgánu odpovědného za prosazování ochrany subjektů údajů, pokud jde o zpracování osobních údajů v zemi nebo organizací, c) ujednání o soudní nebo mimosoudní ochraně subjektů údajů v souvislosti s tímto zpracováním) a iv) jeden nebo více nezávislých dozorových úřadů (místo toho nový test odkazuje na „orgán odpovědný za prosazování ochrany subjektů údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů v zemi nebo ze strany organizace“).
43. Ačkoli se uznává, že referenční rámec pro odpovídající ochranu podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů poskytuje v tomto ohledu pouze omezené podrobnosti, EDPB připomíná svůj odkaz: „úroveň ochrany fyzických osob, jejichž údaje jsou předávány, nesmí být dalším předáváním narušena“,³⁶ což nelze vykládat tak, že nezahrnuje potřebu nezávislého dozorového úřadu a účinných a vymahatelných práv subjektů údajů.
44. EDPB vybízí Komisi, aby konkrétně dále rozpracovala své posouzení těchto aspektů. Toto vyjasnění by poskytlo vysoký stupeň právní jistoty a přispělo by k posílení důvěry v nástroj pro zajištění odpovídající ochrany. EDPB rovněž vyzývá Komisi, aby pečlivě sledovala vývoj a praktické provádění nového testu přiměřenosti ochrany osobních údajů.

³⁴ Viz čl. 45A odst. 4 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů.

³⁵ Viz 42. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

³⁶ Viz kapitola 3: Obecné zásady ochrany údajů, které mají zajistit, aby úroveň ochrany ve třetí zemi, území nebo v jednom či více konkrétních odvětvích v této třetí zemi nebo mezinárodní organizaci byla v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené právními předpisy EU, tj. referenčním rámcem pro odpovídající ochranu podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

45. Pokud jde o (přidružené) členství Spojeného království ohledně pravidel pro přeshraniční ochranu soukromí, EDPB konstatuje, že stávající členství neznámá usnadnění předávání údajů ze Spojeného království ostatním členům fóra pro pravidla pro přeshraniční ochranu soukromí. EDPB vítá postoj, který Komise v této záležitosti zaujala, včetně závazku nadále bedlivě sledovat další vývoj v tomto ohledu, zejména pokud má Spojené království v úmyslu dosáhnout plnohodnotného členství, a připomíná, že pravidla pro přeshraniční ochranu soukromí nejsou uznávána jako pravidla zajišťující dostatečnou úroveň ochrany osobních údajů pocházejících z EU.

2.4. AUTOMATIZOVANÉ ROZHODOVÁNÍ

46. EDPB bere na vědomí článek 80 zákona DUAA (kterým se zavádějí články 22A až 22D obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů), který zavádí významné změny rámce upravujícího automatizované rozhodování, zejména pokud je založen na zpracování jiných než zvláštních kategorií údajů. Až do přijetí zákona DUAA odrážel článek 22 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů rámec EU pro ochranu osobních údajů s obecným zákazem automatizovaného rozhodování s omezenými výjimkami.
47. Ustanovení čl. 22B odst. 1 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů zakazuje zpracování zvláštních kategorií osobních údajů v případě rozhodnutí založených výhradně na automatizovaném zpracování, která mají právní nebo podobně významné účinky pro subjekt údajů, s určitými výjimkami (čl. 22B odst. 2 bod 3 obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů, a to i v případech, kdy je zpracování založeno na souhlasu, smlouvě nebo je vyžadováno zákonem).
48. EDPB podotýká, že tento zákaz se nepoužije, pokud správci přijímají zásadní rozhodnutí pomocí automatizovaných procesů založených na jiných než zvláštních kategoriích údajů, není-li právním základem pro zpracování uznán oprávněný zájem podle čl. 6 odst. 1 písm. a) obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů.
49. Důraz zákona se mění z omezení použití automatizovaného rozhodování na zajištění záruk pro zásadní rozhodnutí. Tyto záruky zahrnují i) poskytování informací subjektu údajů o rozhodovacím procesu, ii) umožnění subjektu údajů vyjádřit se k rozhodnutí³⁷, iii) napadení takového rozhodnutí a iv) umožnění subjektu údajů požádat správce o zapojení lidského faktoru. EDPB konstatuje, že ačkoli tento nový přístup představuje odchylku od předchozího právního rámce, článek 22C obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů vyžaduje, aby správci zavedli vhodné záruky, které zajistí odpovídající úroveň ochrany subjektů údajů.
50. S ohledem na rychle se měnící regulační prostředí a pokrok v oblasti automatizovaných technologií, jako je umělá inteligence, EDPB vyzývá Komisi, aby ve svém konečném rozhodnutí o odpovídající ochraně rozšířila své posouzení předpokládaných praktických dopadů tohoto nového přístupu, který dosud nebyl v praxi ověřen, a aby sledovala jeho provádění.

2.4.1. AUTOMATIZOVANÉ ROZHODOVÁNÍ A ZAPOJENÍ LIDSKÉHO FAKTORU

51. EDPB vítá vyjasnění významu automatizovaného rozhodování a zapojení lidského faktoru. Článek 22A obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů objasňuje, že rozhodnutí, které je založeno výhradně na automatizovaném zpracování, znamená, že do rozhodovacího procesu není

³⁷ Tj. poskytnout doplňující informace a odůvodnění, což zatím nepředstavuje formální právní námitku.

smysluplně zapojen člověk (lidský faktor). Správci jsou rovněž povinni posoudit, do jaké míry profilování přispívá k rozhodnutí, zda bylo zapojení lidského faktoru smysluplné.

52. Kromě toho článek 22D obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů propůjčuje ministrovi pravomoc prostřednictvím právních předpisů upřesnit, zda se do přijímání rozhodnutí popsaných v nařízení zapojuje lidský faktor či nikoliv. Obdobně má rovněž pravomoc popsat, zda rozhodnutí popsané v nařízení má nebo není považováno za rozhodnutí s podobně významným dopadem na subjekty údajů.
53. Rozsah a prostor pro uvážení těchto pravomocí jsou nejasné. EDPB proto vyzývá Komisi, aby analyzovala tyto nově svěřené pravomoci ministra a sledovala veškerý vývoj v tomto ohledu. Na druhou stranu jsou dodatečné pravomoci ministra, pokud jde o záruky požadované článkem 22C obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů, vítanou změnou, neboť doplní již požadované záruky a určí, co je z hlediska záruk nedostatečné.

3. PROCESNÍ A DONUCOVACÍ MECHANISMUS

3.1. DOHLED A VYMÁHÁNÍ

3.1.1. NEZÁVISLÝ DOHLED

54. EDPB konstatuje, že se vstupem zákona DUAA³⁸ v platnost bude komisař pro informace (úřad ICO), dříve strukturovaný jako „výhradní korporace“ (samostatná právnická osoba, kterou tvoří jedna osoba), přeměněn na novou strukturu zavedením právnické osoby (sboru), konkrétně komise pro informace (IC) podle článku 148 a přílohy 12A zákona o ochraně údajů z roku 2018.
55. EDPB podotýká, že restrukturalizace úřadu z výhradní korporace na sbor sama o sobě neovlivňuje nezávislost úřadu a účinné prosazování práva. Pozornost by měla být věnována dalším prvkům, jako jsou pravidla týkající se jmenování a odvolání jeho členů, přičemž v návaznosti na tento bod EDPB vítá, že pouze Jeho Veličenstvo může v případě vážného pochybení odvolat předsedu komise pro informace z funkce na doporučení obou komor parlamentu Spojeného království.
56. Podrobná pravidla pro práci a fungování nové komise pro informace jsou uvedena v příloze 12A zákona o ochraně údajů z roku 2018. Ten mimo jiné upravuje strukturální a organizační rámec vnitřní kontroly, požadavky na jmenování výkonných a nevýkonných členů i dalších zaměstnanců informační komise (zaměstnanců a externího výboru) a obsahuje ustanovení o funkčním období, odměňování, správě účtů a odvolání. Položky 5 a 6 přílohy 12A³⁹ obsahují pravidla a záruky, které musí být dodržovány při jmenování členů zastávajících nevýkonné funkce a které by mohly být relevantní pro zřízení orgánu a jeho nezávislost (např. výběr na základě zásluh a střetu zájmů).
57. EDPB konstatuje, že návrh rozhodnutí neuvádí žádné podrobnosti o změnách působnosti a fungování nového úřadu pro ochranu osobních údajů. Kromě toho nejsou k dispozici žádné podrobnosti o postupu jmenování a odvolávání výkonných a nevýkonných členů. Vzhledem k tomu, že tyto prvky jsou relevantní pro posouzení mechanismu dohledu, EDPB vyzývá Komisi, aby dále popsala změny a provedla příslušné posouzení, zejména pokud jde o strukturu a organizaci informační komise, jmenování a odvolání jejích členů, včetně členů bez výkonných pravomocí.

³⁸ Viz část 6 „Komise pro informace“, zákon DUAA č. 117, s. 133 a násl.

³⁹ Viz příloha 12A zákona o ochraně údajů z roku 2018.

58. Pokud jde o nezávislost komise pro informace, EDPB konstatuje, že podle článku 6 přílohy 12A zákona o ochraně údajů z roku 2018 může střet zájmů zabránit jmenování předsedou nebo nevýkonným členem informační komise za strany ministra. Pokud jde o pojem „střet zájmů“, v čl. 6 odst. 5 se odkazuje na „finanční nebo jiný zájem, který může ovlivnit výkon dané osoby jako člena“. Pokud jde o nezávislost členů komise pro informace, mohou tyto „jiné zájmy“, např. zvláštní ekonomická blízkost a/nebo obchodní vztahy, rovněž naznačovat střety zájmů a měly by být zohledněny při jmenování členů komise pro informace. EDPB proto vyzývá Komisi, aby sledovala, zda se omezení uplatňují v praxi.
59. Pokud jde o aktualizované cíle, které komise pro informace musí zohlednit při plnění svých úkolů a přípravě své strategie, jako je mimo jiné podpora inovací a hospodářské soutěže (článek 120B zákona o ochraně údajů z roku 2018), Komise připomíná, že „právní předpisy EU o ochraně údajů rovněž vyvažují ochranu osobních údajů s několika dalšími základními právy a cíli“, a cituje 2. a 4. bod odůvodnění, jakož i článek 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB uznává, že ochrana osobních údajů není absolutním právem a musí být v souladu se zásadou přiměřenosti vyvážena jinými základními právy a cíli. EDPB však podotýká, že 2. a 4. bod odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů, jakož i článek 23 tohoto nařízení se liší od právního ustanovení, které výslovně vyžaduje, aby úřady pro ochranu údajů při výkonu svých funkcí zohledňovaly řadu cílů. V zájmu jasnosti EDPB vyzývá Komisi, aby tento bod odůvodnění přeformulovala tak, aby nevznikl dojem, že 2. a 4. bod odůvodnění, jakož i článek 23 obecného nařízení o ochraně osobních údajů mají stejný význam jako článek 120B zákona o ochraně osobních údajů z roku 2018, a aby sledovala, zda provádění těchto aktualizovaných cílů v praxi nevede k nadměrné nerovnováze na úkor práva na osobní údaje, která by ohrozila úroveň ochrany osobních údajů.

3.1.2. VYMÁHÁNÍ VČETNĚ SANKCÍ

60. EDPB vítá skutečnost, že ustanovení obsažené v předchozím návrhu zákona o reformě rámce Spojeného království pro ochranu údajů (zákona o ochraně údajů a digitálních informacích)⁴⁰, které stanoví, že úřad ICO musí při výkonu svých pravomocí zohlednit stanovisko ministra, již není do nového rámce pro ochranu údajů zahrnuto.
61. EDPB rovněž považuje za pozitivní, že od přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím zveřejnil úřad ICO pro příslušné strany řadu užitečných kodexů postupů, pokynů, stanovisek a dalších pokynů.
62. Stejně jako ve svém stanovisku 14/2021⁴¹ EDPB zdůrazňuje, že účinný mechanismus dohledu, který umožní nezávislé prověřování stížností, jakož i účinná správní a soudní ochrana jsou klíčovými prvky pro posouzení, zda systém pro ochranu údajů poskytuje odpovídající úroveň ochrany. Kromě toho hraje důležitou úlohu při zajišťování dodržování pravidel zavedení účinných sankcí.
63. V této souvislosti EDPB upozorňuje Komisi na veřejnou konzultaci zveřejněnou úřadem ICO dne 22. srpna týkající se jeho návrhů na vyřizování stížností⁴², která byla zahájena až po vydání návrhu rozhodnutí Komise. Ve svém úvodu⁴³ k návrhům v rámci veřejné konzultace úřad ICO uvádí, že očekává, že jakmile vstoupí v platnost zákon DUAA, budou další stížnosti řešeny samotnými organizacemi bez účasti úřadu ICO. Základem tohoto posouzení úřadu ICO je skutečnost, že zákon

⁴⁰ Viz článek 32, nový článek 120 E, F, G, H zákona o ochraně údajů a digitálních informacích.

⁴¹ Viz stanovisko EDPB 14/2021, body 112 až 114.

⁴² Viz konzultace úřadu ICO o návrzích změn týkajících se způsobu, jakým vyřizuje stížnosti týkající se ochrany údajů: <https://ico.org.uk/about-the-ico/ico-and-stakeholder-consultations/2025/08/ico-consultation-on-draft-changes-to-how-we-handle-data-protection-complaints>/<https://ico.org.uk/media2/nrljhr2/proposed-dpt-framework-20250822.pdf>

⁴³ Viz poznámka pod čarou 41.

DUAA stanoví nové požadavky, aby organizace zavedly postup pro podávání stížností konkrétně pro záležitosti týkající se ochrany údajů. Článek 164A zákona o ochraně údajů z roku 2018⁴⁴ stanoví, že správci musí přijmout opatření na pomoc fyzickým osobám, které chtějí podat stížnost ohledně použití jejich osobních údajů. Musí například poskytnout formulář stížnosti, který lze vyplnit elektronicky a jinými prostředky, musí do 30 dnů potvrdit přijetí stížnosti a „bez zbytečného odkladu“ přijmout vhodná opatření v reakci na stížnost a informovat stěžovatele o výsledku vyřízení stížnosti. Pokud je nutné, aby se stížností zabýval úřad ICO, měly by být návrhy předloženy k veřejné konzultaci základem pro vyřizování stížností z jeho strany. V tomto ohledu úřad ICO navrhuje určitý systém třídění, podle něhož mají být stížnosti vyřizovány s různými prioritami a výsledky. To by mělo úřadu ICO jakožto strategickému regulačnímu orgánu umožnit zaměřit své zdroje na nejdůležitější rizika a identifikovat systémové problémy v rané fázi. Návrh úřadu ICO stanoví demonstrativní seznam kritérií, která mohou zvýšit nebo snížit pravděpodobnost dalšího projednávání stížnosti⁴⁵.

64. Změny popsané v bodě 57 mohou vést ke změně přístupu komise pro informace k vyřizování stížností. Vzhledem k zahájení veřejné konzultace až po vydání návrhu rozhodnutí Komise nebyly tyto změny v návrhu rozhodnutí dosud zohledněny.
65. EDPB vyzývá Komisi, aby tento prvek zahrnula do svého posouzení a aby navázala zejména na výsledky veřejné konzultace úřadu ICO. EDPB dále vyzývá Komisi, aby pečlivě sledovala budoucí vyřizování stížností ze strany komise pro informace s cílem zajistit, že bude i nadále zaručena rovnocenná úroveň ochrany.
66. EDPB dále konstatuje, že rozsáhlé regulační pravomoci udělené ministrovi zákonem DUUA, včetně pravomoci přijímat právní ustanovení, mohou mít důsledky pro fungování práce komise pro informace a jejích členů. EDPB například odkazuje na nutnost, aby komise pro informace v souvislosti s některými svými úkoly konzultovala ministra. Článek 124A zákona o ochraně údajů z roku 2018⁴⁶ zejména vyžaduje, aby komise pro informace vypracovala vhodné kodexy postupů obsahující pokyny pro řádné zpracování osobních údajů, vyžaduje-li to nařízení přijaté ministrem. Před změnou nebo vypracováním těchto kodexů je komise pro informace povinna konzultovat ministra.
67. Vzhledem k významu nezávislosti komise pro informace vyzývá EDPB Komisi, aby tyto nové pravomoci ministra pečlivě sledovala, zejména jejich praktický dopad na činnost komise pro informace.
68. Jak již EDPB zdůraznil ve svém stanovisku 14/2021, úřad ICO je dobře vybaven nezbytnými pravomocemi, které úzce odpovídají pravomocím dozorových úřadů členských států EU stanoveným v článku 58 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB již rovněž poukázal na to, že existence účinných sankcí zároveň hraje důležitou úlohu při zajišťování dodržování pravidel. EDPB vyzývá Komisi, aby provedla podrobnější posouzení a sledovala uplatňování nápravných pravomocí, účinnosti sankcí a právní ochrany pro dotčené strany zavedených v rámci Spojeného království pro ochranu údajů⁴⁷.

⁴⁴ Viz článek 164A zákona o ochraně údajů z roku 2018.

⁴⁵ [Viz poznámka pod čarou 41.](#)

⁴⁶ Kodex zásad v oblasti zpracování osobních údajů.

⁴⁷ Viz stanovisko EDPB 14/2021, bod 113.

4. PŘÍSTUP ORGÁNŮ VEŘEJNÉ MOCI K OSOBNÍM ÚDAJŮM PŘEDÁVANÝM Z EU A JEJICH POUŽITÍ TĚMITO ORGÁNY VE SPOJENÉM KRÁLOVSTVÍ

69. Návrh rozhodnutí se zaměřuje na vývoj relevantní pro posuzování úrovně ochrany ve Spojeném království od přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným království, které zůstává v platnosti pro ty aspekty rámce ochrany údajů ve Spojeném království, které nebyly změněny nebo které nebyly dotčeny. Tento obecný přístup se vztahuje také na analýzu Komise týkající se přístupu orgánů veřejné moci k osobním údajům a jejich použití těmito orgány ve Spojeném království. Tento specifický aspekt je často označován jako „přístup vlády“ a je jedním z prvků uvedených v čl. 45 odst. 2 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který musí Komise vzít v úvahu při posuzování, zda je úroveň ochrany v zásadě rovnocenná.
70. V této souvislosti se následující oddíly zabývají řadou konkrétních bodů vznesených v návrhu rozhodnutí, jež je v současné době projednáván, které jsou relevantní s ohledem na osobní údaje předávané z EHP podle rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím podle obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů a které jsou zpřístupněné a zpracovávány orgány veřejné moci ve Spojeném království, včetně jejich dalšího předávání. Analýza a připomínky EDPB uvedené ve stanovisku 14/2021⁴⁸ zůstávají obecně v platnosti.

4.1. PŘÍSTUP ORGÁNŮ VEŘEJNÉ MOCI SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ K OSOBNÍM ÚDAJŮM A JEJICH POUŽITÍ TĚMITO ORGÁNY PRO ÚČELY VYMÁHÁNÍ TRESTNÍHO PRÁVA

71. Rámec pro ochranu údajů, který upravuje přístup k osobním údajům a jejich používání ze strany orgánů veřejné moci Spojeného království pro účely vymáhání trestního práva, byl od předchozího posouzení Komise stanoveného v předchozím rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím podroben legislativním změnám. Patří mezi ně zákon o národní bezpečnosti z roku 2023, novela zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 a přijetí zákona DUAA. Touto otázkou se zabývá rovněž návrh rozhodnutí Komise, kterým se mění prováděcí rozhodnutí (EU) 2021/1773, jakož i odpovídající stanovisko EDPB vydané na základě čl. 51 odst. 1 písm. g) směrnice o prosazování práva.

4.1.1. PRÁVNÍ ZÁKLAD A POUŽITELNÉ ZÁRUKY

4.1.1.1. VYŠETŘOVACÍ PRÁVOMOCI PRO ÚČELY VYMÁHÁNÍ PRÁVA

72. V 81. až 85. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí nastiňuje Komise změny zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 zavedené novelou zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024, pokud se týkají zpracování účely prosazování práva.⁴⁹ Komise celkově uvádí podrobné informace. Pokud jde o jednu konkrétní změnu, EDPB se však domnívá, že návrhu rozhodnutí by prospělo další vyjasnění.
73. Novela zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 revidovala definici „provozovatele telekomunikačních služeb“, tj. potenciálních adresátů výzvy k uchování údajů podle zákona

⁴⁸ Viz stanovisko EDPB 14/2021.

⁴⁹ Komise poukazuje na to, že jak je popsáno ve 139. až 141. bodě odůvodnění prováděcího rozhodnutí (EU) 2021/1772, konkrétní donucovací orgány mohou rovněž využívat cílené vyšetřovací pravomoci podle zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 za účelem prevence nebo odhalování závažných trestných činů. Změny těchto ustanovení se proto týkají nejen přístupu k údajům pro účely národní bezpečnosti, ale také pro účely vymáhání práva.

o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016.⁵⁰ Pozměněná definice nyní zahrnuje jakoukoli osobu, která „ovládá nebo poskytuje telekomunikační systém, který i) se (zcela nebo zčásti) nenachází ve Spojeném království ani není ze Spojeného království ovládán, a ii) je využíván jinou osobou k nabízení nebo poskytování telekomunikační služby osobám ve Spojeném království“. Ačkoli Komise odkazuje na vysvětlivky k novele zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024, v němž se uvádí, že čl. 261 odst. 10 písm. c) „poskytuje další vyjasnění zajišťující, aby se zákon o vyšetřovacích pravomocích vztahoval v plném rozsahu na velké společnosti se složitými podnikovými strukturami z roku 2016“, jakož i že „změna [...] nesměřuje k zahrnutí dalších společností do oblasti působnosti“, důsledky této změny zůstávají nejasné, např. zda by rozšířila objem osobních údajů, na které se potenciálně vztahuje oznámení o uchovávání. EDPB proto vyzývá Komisi, aby se dopady této změny podrobněji zabývala a aby tento aspekt konkrétně sledovala, zejména s ohledem na zásady nezbytnosti a přiměřenosti.

4.1.1.2. VÝJIMKY PRO DONUCOVACÍ ORGÁNY Z DŮVODU NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI

74. Článek 88 zákona DUAA aktualizuje stávající výjimky z důvodu národní bezpečnosti podle rámce pro vymáhání práva tak, aby odpovídaly výjimkám, které jsou k dispozici podle obecného nařízení Spojeného království o ochraně osobních údajů a v rámci režimů zpravodajských služeb.⁵¹ Přestože donucovací orgány již mohou omezit některé povinnosti z důvodu ochrany národní bezpečnosti – například povinnosti týkající se práv subjektu údajů –, článek 78A zákona o ochraně údajů z roku 2018⁵² bude rovněž zahrnovat většinu zásad ochrany údajů⁵³ a některé mezinárodní požadavky na předávání údajů⁵⁴ ve formě ustanovení, která lze v případě potřeby nepoužít pro účely ochrany národní bezpečnosti. Kromě toho některé pravomoci komisaře pro informace ke vstupu a inspekci a pravomoc přijmout donucovací opatření⁵⁵ nemusí být za těchto okolností uplatněny.
75. Tyto změny nejsou zmíněny ani v návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 45 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, ani v návrhu rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 36 směrnice o prosazování práva. EDPB však považuje za nezbytné posoudit tyto rozšířené výjimky na základě zásad nezbytnosti a přiměřenosti. V této souvislosti EDPB připomíná druhou ze čtyř tzv. evropských základních záruk: každé omezení výkonu práv a svobod uznaných Listinou musí respektovat podstatu těchto práv a svobod a při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení těchto práv a svobod zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.⁵⁶ EDPB je znepokojen výjimkami z klíčových zásad ochrany údajů, požadavky na mezinárodní předávání údajů a pravomocemi komisaře pro informace.

⁵⁰ Ustanovení § 261 odst. 10 písm. c) zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 ve znění článku 19 novely zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024.

⁵¹ Viz také Informativní přehled ministerstva pro vědu, inovace a technologie k zákonu o údajích (jejich používání a přístupu k nim): obecné nařízení o ochraně osobních údajů a zákon o ochraně údajů Spojeného království, zveřejněné 27. června 2025, s. 14, <https://www.gov.uk/government/publications/data-use-and-access-act-2025-factsheets/data-use-and-access-act-factsheet-uk-gdpr-and-dpa>.

⁵² Zákon DUAA bude zaváděn postupně v několika fázích. Hlavní změny právních předpisů v oblasti ochrany údajů v části 5 zákona o údajích (jejich používání a přístupu k nim) nabydou účinnosti v rámci fáze 3, přibližně 6 měsíců po udělení královského souhlasu, <https://www.gov.uk/guidance/data-use-and-access-act-2025-plans-for-commencement>.

⁵³ Viz čl. 78A odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018, jak je zaveden článkem 88 zákona DUAA.

⁵⁴ Viz čl. 78A odst. 1, odst. 2 písm. d) a odst. 4 zákona o ochraně údajů z roku 2018, jak je zaveden článkem 88 zákona DUAA.

⁵⁵ Viz čl. 78A odst. 1, odst. 2 písm. e), f) a g) zákona o ochraně údajů z roku 2018, jak je zaveden článkem 88 zákona DUAA.

⁵⁶ Viz doporučení EDPB 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření, přijato dne 10. listopadu 2020, s. 10.

76. Podle revidovaného pravidla lze v případě nutnosti k zajištění národní bezpečnosti upustit od uplatňování pěti ze šesti zásad ochrany údajů.⁵⁷ Tyto zásady mimo jiné stanoví, že účel prosazování práva, pro který jsou osobní údaje shromažďovány, musí být konkrétní, výslovně vyjádřený a legitimní a že osobní údaje musí být ve vztahu k tomuto účelu přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah. Rovněž upřesňují, že osobní údaje musí být přesné a musí být uchovávány pouze po nezbytně nutnou dobu. Jak je uvedeno výše, budoucí výjimky navíc zahrnují některé požadavky na mezinárodní předávání údajů, jako je tzv. druhá podmínka pro mezinárodní předávání stanovená v čl. 73 odst. 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018. Tato podmínka vyžaduje, aby předávání údajů bylo založeno buď na právních předpisech o odpovídající ochraně, vhodných zárukách, nebo – pokud se neuplatní žádná z těchto možností – aby k němu docházelo jen za zvláštních okolností. Výjimky mají rovněž vliv na pravomoci komisaře pro informace, např. pravomoc vydávat výzvy k podání informací a oznámení o vymáhání⁵⁸.
77. EDPB konstatuje, že i když se výjimky jasně odchyľují od směrnice o prosazování práva, jsou velmi podobné výjimkám a omezením pro národní bezpečnost stanoveným v článku 11 modernizované Úmluvy Rady Evropy č. 108+ („Úmluvy č. 108+“)⁵⁹, kterou Spojené království podepsalo dne 10. října 2018, ale která ke dni vydání tohoto stanoviska nebyla Spojeným královstvím ratifikována nebo dosud nevstoupila v platnost.⁶⁰ V tomto ohledu EDPB připomíná, že Poradní výbor Úmluvy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (T-PD) nedávno vydal pokyny k obecným zásadám článku 11 modernizované Úmluvy č. 108⁶¹.
78. Rada Evropy ve svých pokynech výslovně zdůrazňuje, že se nepoužije žádná výjimka, mimo jiné pokud jde o přiměřenost a legitimitu účelu zásad zpracování. To znamená, že musí být zajištěna přiměřenost zpracování údajů, jakož i požadavky na zpracování osobních údajů pro legitimní účely. V souladu s pokyny poradního výboru T-PD je EDPB i nadále obzvláště obezřetný, pokud jde o jakékoli výjimky ze zásady přiměřenosti, jakož i z požadavku na zpracování osobních údajů pro legitimní účely. Stejně tak je podle názoru EDPB třeba k případným výjimkám z pravomocí dozorového úřadu přistupovat s opatrností. Ačkoli zvláštní požadavky na činnosti v oblasti dohledu, jako jsou bezpečnostní prověrky, mohou být v souvislosti se zpracováním údajů týkajícím se ochrany národní bezpečnosti vhodné, je nezbytné zajistit účinný dohled, aby se zabránilo vzniku vakua v oblasti dohledu. Ve stejném duchu čl. 11 odst. 3 Úmluvy č. 108+ stanoví, že výjimkami z jejího článku 15⁶² „není dotčen požadavek na to, aby zpracování údajů za účelem národní bezpečnosti a obrany podléhalo nezávislému a účinnému přezkumu a dozoru podle vnitrostátních právních předpisů“ smluvních stran úmluvy. Jakékoli výjimky by navíc měly být vykládány co nejrestriktivněji. Skutečnost, že osobní údaje jsou zpracovávány pro účely národní bezpečnosti, by sama o sobě neměla stačit k uplatnění výjimky. Mělo by být jasné, že

⁵⁷ Podle čl. 78A odst. 2 a 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018 se kapitola 2 části 3 tohoto zákona nepoužije, je-li to vyžadováno pro účely ochrany národní bezpečnosti, s výjimkou a) čl. 35 odst. 1 (první zásada ochrany údajů), pokud vyžaduje, aby zpracování osobních údajů bylo zákonné; b) čl. 35 odst. 2 až 5 (zákonost zpracování a omezení citlivého zpracování); c) článku 42 (záruky: citlivé zpracování) a d) přílohy 8 (podmínky citlivého zpracování).

⁵⁸ Výzvy k podání informací vyžadují, aby správce nebo zpracovatel poskytl komisaři informace, které jsou pro výkon jeho funkcí přiměřeně nezbytné. Oznámení o vymáhání zmocňují komisaře požadovat, aby určitá osoba přijala (nebo se zdržela) konkrétní(ho) opatření, pokud je komisař přesvědčen, že daná osoba neplní konkrétní povinnosti v oblasti ochrany údajů.

⁵⁹ Viz Protokol, kterým se mění Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (CETS č. 223).

⁶⁰ <https://www.coe.int/en-GB/web/conventions/full-list?module=signatures-by-treaty&treatyenum=223>

⁶¹ <https://rm.coe.int/t-pd-2021-7rev13-interpretation-of-general-principles-article-11-c108-/1680b6c146>

⁶² Viz článek 15 Úmluvy č. 108+, který stanoví, jak smluvní strany zajistí dodržování souladu s ustanoveními úmluvy tím, že stanoví jeden nebo více orgánů dozoru.

výjimka z režimu ochrany údajů musí být uplatňována případ od případu a pouze tehdy, je-li to nezbytné a přiměřené.⁶³

79. Vzhledem k tomu, že návrhy rozhodnutí o odpovídající ochraně se touto záležitostí nezabývají, EDPB vyzývá Komisi, aby doplnila své posouzení v návrhu rozhodnutí a aby konkrétně sledovala uplatňování výjimek pro donucovací orgány z důvodu ochrany národní bezpečnosti v praxi.

4.1.2. SPOLEČNÁ SPRÁVCOVSTVÍ MEZI ZPRAVODAJSKÝMI SLUŽBAMI SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ A DONUCOVACÍMI ORGÁNY

80. Na základě změn zavedených zákonem DUAA mohou činnosti zpracování prováděné příslušnými donucovacími orgány za určitých okolností spadat do působnosti pravidel, která se běžně vztahují na zpracování osobních údajů vnitrostátními bezpečnostními orgány.⁶⁴ Jinými slovy, s výhradou podmínek stanovených v článku 89 zákona DUAA se režim ochrany údajů pro zpracování v rámci ochrany národní bezpečnosti stanovený v části 4 zákona o ochraně údajů z roku 2018 rozšiřuje na zpracování údajů donucovacími orgány.
81. Komise zdůrazňuje, že podmínky článku 89 zákona DUAA poskytují přísné záruky: příslušný úřad musí být v nařízeních ministra upřesněn jako „oprávněný příslušný úřad“, přičemž ministr musí navíc určit konkrétní činnost zpracování údajů vykonávanou oprávněným příslušným úřadem v roli společného správce s alespoň jednou zpravodajskou službou pro účely ochrany národní bezpečnosti.⁶⁵
82. EDPB uznává, že tyto záruky s sebou nesou významná omezení, vyzývá však Komisi, aby praktické provádění těchto pravidel sledovala. Zvláštní pozornost by měla být věnována zajištění toho, aby se část 4 zákona o ochraně údajů z roku 2018 vztahovala striktně na operace zpracování údajů pro účely národní bezpečnosti, aniž by byla rozšířena na jiné kontexty. Ačkoli je státům přiznán široký prostor pro uvážení v záležitostech národní bezpečnosti, jak uznal i ESLP⁶⁶, EDPB zastává názor, že hrozby pro národní bezpečnost musí být odlišitelné svou povahou, závažností a konkrétními okolnostmi od obecných rizik pro veřejnou bezpečnost nebo od závažných trestných činů. Pouze v takových případech je činnost donucovacích orgánů v rámci režimu ochrany údajů zpravodajských služeb slučitelná se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti.⁶⁷ Kromě toho považuje EDPB za nezbytné sledovat, zda jsou oprávněné příslušné orgány schopny v praxi jasně rozlišovat mezi různými účely zpracování, aby mohly odpovídajícím způsobem dodržovat příslušný právní rámec.

⁶³ Viz také článek 11 Úmluvy č. 108+, který upřesňuje, že výjimky musí být stanoveny právními předpisy, respektovat podstatu základních práv a svobod a představovat nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti. Podle pokynů TP-D k obecným zásadám článku 11 to znamená, že musí být provedeno a odůvodněno zvážením zájmů mezi potřebou stanovit výjimky z některých ustanovení úmluvy a dodržováním lidských práv a základních svobod jednotlivců.

⁶⁴ Viz 72. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁶⁵ Viz 73. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁶⁶ Viz rozsudek ESLP ze dne 25. května 2021, Big Brother Watch a další v. Spojené království, bod 350.

⁶⁷ Z judikatury SDEU vyplývá, že při uplatňování testu nezbytnosti a přiměřenosti na právní předpisy členských států, které umožňují uchovávání osobních údajů a přístup k nim ze strany orgánů veřejné moci, se legitimní cíle, jako je národní bezpečnost nebo boj proti závažné trestné činnosti, liší, a mohou proto odůvodnit různé druhy zásahů. Viz rozsudek SDEU ze dne 6. října 2020, spojené věci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, La Quadrature du Net a další, bod 124.

4.1.3. PRÁVO NA PŘÍSTUP

83. Zákon DUAA upřesňuje, že subjekty údajů mají právo na přístup k příslušným informacím, pouze pokud je správce schopen poskytnout informace na základě opodstatněného a přiměřeného vyhledávání. Tato změna se zavádí jak do režimu prosazování práva, tak do režimu národní bezpečnosti.⁶⁸
84. Komise to vysvětluje jako upřesnění v souladu se zavedenými normami vypracovanými v rámci vnitrostátní judikatury, které zohledňují rovněž zájmy subjektu údajů. EDPB by však uvítal podrobnější informace o tom, jak je vykládán pojem „opodstatněné a přiměřené vyhledávání“, a to i proto, že článek 14 směrnice o prosazování práva takový prvek neobsahuje. EDPB uznává, že skutečně mohou existovat scénáře, v nichž by úsilí správce v oblasti identifikace a lokalizace informací o subjektu údajů mohlo být považováno za neopodstatněné a nepřiměřené, aniž by byla ohrožena základní rovnocennost.⁶⁹ EDPB připomíná analýzu a závěr z bodu 34 tohoto stanoviska, které jsou stejně relevantní pro režim prosazování práva, tak pro režim národní bezpečnosti.

4.1.4. DALŠÍ PŘEDÁVÁNÍ ÚDAJŮ

4.1.4.1. NOVÝ TEST OCHRANY ÚDAJŮ

85. Pokud má příslušný orgán v úmyslu sdílet osobní údaje zpracovávané podle části 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018 s donucovacími orgány třetí země, platí zvláštní požadavky. Jedná se zejména o to, že k těmto předáním může dojít pouze tehdy, jsou-li schválena právními předpisy vydanými ministrem nebo, nejsou-li takové právní předpisy k dispozici, na základě vhodných záruk. Pokud předání nemůže být založeno na právních předpisech ani na vhodných zárukách, může k němu dojít pouze za určitých, konkrétních okolností, které jsou označovány jako „zvláštní okolnosti“ a odpovídají situacím a podmínkám, které jsou považovány za „výjimky“ podle článku 38 směrnice o prosazování práva.
86. Ačkoli Komise konstatuje, že „režim pro mezinárodní předávání osobních údajů ze Spojeného království zůstává velmi blízký pravidlům stanoveným v kapitole V směrnice (EU) 2016/680“, návrh rozhodnutí rovněž uvádí, že právní norma pro právní přepisy upravující schvalování předávání, které byly v bývalém článku 74A zákona o ochraně údajů z roku 2018 označovány jako právní přepisy o odpovídající ochraně, a vhodné záruky byly přeformulovány. Nový „test ochrany údajů“ stanovený v článku 74AB zákona o ochraně údajů z roku 2028 namísto odkazu na odpovídající úroveň ochrany vyžaduje, aby standard ochrany subjektů údajů v přijímajících třetích zemích nebo mezinárodních organizacích nebyl „podstatně nižší“ než standard stanovený pro subjekty údajů podle příslušných právních předpisů Spojeného království o ochraně údajů.
87. V této souvislosti EDPB poznamenává, že prvky, které má ministr zohlednit při posuzování podle článku 74 zákona o ochraně údajů z roku 2018, byly ve srovnání s předchozím posouzením právních předpisů o odpovídající ochraně podle všeho omezeny⁷⁰. EDPB poukazuje na odstranění některých faktorů, které podle jeho názoru hrají důležitou úlohu při posuzování, zda třetí země poskytuje v zásadě rovnocennou úroveň ochrany osobních údajů, a připomíná analýzu a závěry uvedené v bodech 42–43 tohoto stanoviska. EDPB zejména vybízí Komisi, aby se konkrétně zabývala přijatými změnami a dále

⁶⁸ Viz čl. 78 odst. 3 a 4 zákona o údajích (jejich používání a přístupu k nim), kterým se mění čl. 45 a čl. 94 zákona o ochraně údajů z roku 2018.

⁶⁹ Lze například tvrdit, že tomu tak je v případě vyhledávání zabavených zařízení, která dosud nebyla analyzována ani dešifrována.

⁷⁰ Ustanovení čl. 74A odst. 4 zákona o ochraně údajů z roku 2018, které zákon DUAA vynechal, stanovilo seznam kritérií, která jsou totožná s čl. 36 odst. 3 směrnice o prosazování práva.

rozpracovala své posouzení nového testu ochrany údajů. EDPB chápe, že nová pravidla pro předávání osobních údajů do třetích zemí mají zajistit další flexibilitu. EDPB zároveň vyzývá Komisi, aby sledovala praktické uplatňování těchto pravidel týkajících se spolupráce v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví. To je obzvláště důležité s ohledem na novou pravomoc ministra vydávat právní předpisy, které určují a schvalují předávání údajů na základě nového testu ochrany údajů, a to jakýmkoli způsobem, včetně odkazu na zeměpisné oblasti v dané zemi, správce nebo zpracovatele, příjemce údajů, typy údajů, způsoby předávání a právní nástroje. Zůstává například nejasné, jak by konkrétní správce nebo zpracovatel se sídlem ve třetí zemi, která není považována za zemi poskytující odpovídající ochranu, splnil test ochrany údajů, pokud jde o účinnou nápravu nebo práva subjektu údajů, která dosud nebyla stanovena v právním rámci této třetí země.

88. EDPB dále připomíná závěry uvedené v bodě 41 týkající se použití kritéria „vhodnosti usnadnění předávání osobních údajů do a ze Spojeného království“ (čl. 74 AA odst. 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018) a vyzývá Komisi, aby ve svém rozhodnutí objasnila, že toto kritérium není součástí testu ochrany údajů, ale pouze dodatečným faktorem, který může ministr zvážit v případech, kdy jsou kritéria testu plně splněna, jelikož to ze znění zákona zcela jednoznačně nevyplývá. V tomto ohledu EDPB vyzývá Komisi, aby sledovala praktické důsledky čl. 74AA odst. 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018, neboť dosud není zřejmé, jakou úlohu bude v této souvislosti hrát kritérium „vhodnosti usnadnění předávání osobních údajů do a ze Spojeného království“.

4.1.4.2. DOHODA MEZI SPOJENÝM KRÁLOVSTVÍM A USA O ZÁKONU O CLOUDOVÝCH SLUŽBÁCH

89. Dalším relevantním vývojem v oblasti dalšího předávání údajů je skutečnost, že v říjnu 2022 vstoupila v platnost „Dohoda mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Spojených států amerických o přístupu k elektronickým údajům za účelem boje proti závažné trestné činnosti“ (dále jen „dohoda mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách“). Jak Komise správně zdůrazňuje, osobní údaje předávané z EU poskytovatelům služeb ve Spojeném království by mohly podléhat příkazům k předložení důkazů vydaným příslušnými donucovacími orgány USA podle této dohody.⁷¹
90. Vzhledem k tomu, že v době přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím byla tato dohoda sice uzavřena, ale dosud nevstoupila v platnost, Komise zdůraznila, že jakékoli informace a budoucí objasnění týkající se způsobu, jakým budou USA plnit své závazky vyplývající z dohody, by mělo Spojené království sdělit Komisi, aby bylo zajištěno řádné sledování dodržování předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím v souladu s čl. 45 odst. 4 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Komise uvedla, že zvláštní pozornost by měla být věnována použití a přizpůsobení záruk stanovených v zastřešující dohodě mezi EU a USA⁷² s ohledem na konkrétní druhy předání, na které se vztahuje dohoda mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách.⁷³ V návaznosti na toto prohlášení Komise ve svém návrhu rozhodnutí odkazuje na několik objasnění, na kterých se Spojené království a USA

⁷¹ Viz 87. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁷² Viz Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o ochraně osobních informací v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním a stíháním trestných činů, Úř. věst. L 336, 10.12.2016, s. 3–13, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:22016A1210\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:22016A1210(01)).

⁷³ Viz 155. bod odůvodnění prováděcího rozhodnutí 2021/1772. Podle čl. 9 odst. 1 dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách se zastřešující dohoda mezi EU a USA použije obdobně i na dohodu mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách. Obdobně ji lze použít pouze z toho důvodu, že zastřešující dohoda upravuje přeshraniční předávání údajů mezi donucovacími orgány, a nikoli přímou spoluprací mezi poskytovatelem služeb a donucovacím orgánem.

dohodly v souvislosti s uplatňováním zastřešující dohody mezi EU a USA v kontextu dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách. EDPB tato objasnění, která poskytují další právní jistotu, vítá. Zároveň je třeba poznamenat, že zastřešující dohoda mezi EU a USA dosud nebyla podrobena přezkumu, což do určité míry omezuje závěry, které lze vyvodit ohledně dopadu a účinnosti jejího uplatňování na dohodu mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách.⁷⁴ Kromě toho by EDPB s ohledem na zastřešující dohodu mezi EU a USA rád připomněl nutnost zlepšit úroveň záruk stanovených v této dohodě. To platí zejména pro dostupnost soudních opravných prostředků. Jiné subjekty údajů z EU než občané EU nemají podle zákona o soudní nápravě žádný právní základ pro uplatnění právní ochrany. Kromě toho zákon o ochraně soukromí obsahuje výjimky, které nebyly pozměněny zákonem o soudní nápravě a které omezují možnost jednotlivců domáhat se nápravy v určitých situacích vymáhání práva a národní bezpečnosti. Ačkoli Komise konstatuje, že zákon o soudní nápravě není jediným mechanismem pro vymáhání nápravy, návrh rozhodnutí pouze uvádí, že „v závislosti na okolnostech a souvislostech konkrétního případu poskytují jiné platné právní předpisy USA alternativní způsoby, jak se domáhat soudní nápravy“⁷⁵. Není tudíž jasné, zda všem fyzickým osobám z EU, jejichž údaje mohou podléhat dohodě mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách, budou v USA přiznána práva na soudní nápravu.

91. EDPB rovněž konstatuje, že zvláštní reciproční záruka stanovená v dohodě mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách, podle níž obě smluvní strany omezí této dopad dohody na osoby ze Spojeného království a USA, není ze své podstaty použitelná na fyzické osoby z EU.⁷⁶ EDPB konstatuje, že z tohoto důvodu jsou spolehlivé záruky ochrany údajů nezbytné k zajištění odpovídající ochrany práv subjektů údajů v EU, jsou-li zpracovávány podle uvedené dohody. EDPB proto vyzývá Komisi, aby do svých budoucích posouzení a přezkumů rozhodnutí o odpovídající ochraně nadále začleňovala dohodu mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách.
92. Celkově se EDPB domnívá, že je třeba objasnit posouzení dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách ze strany Komise a jakýkoli možný dopad této dohody na úroveň ochrany, jak byla posouzena v předchozím rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím. Závěry prvního přezkumu dohody mezi Spojeným královstvím a USA o zákonu o cloudových službách, který má být podle čl. 12 odst. 1 dohody proveden do jednoho roku od vstupu dohody v platnost, by mohly být pro tuto další analýzu obzvláště užitečné.

4.1.5. DOHLED A NÁPRAVA

93. EDPB konstatuje, že systém dohledu nad orgány vymáhajícími trestní právo podle zákona o ochraně údajů z roku 2018 a zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016, jakož i mechanismy nápravy, které jsou k dispozici podle části 3 zákona o ochraně údajů z roku 2018, zákona o ochraně údajů z roku 2016 a zákona o lidských právech z roku 1998, zůstávají do značné míry beze změny. Dohled ve Spojeném království je kromě úřadu ICO i nadále zajišťován kombinací různých komisařů, konkrétně komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí, jemuž jsou nápomocni další soudní komisaři, jakož i komisař pro biometriku a komisař pro sledovací kamerové systémy.

⁷⁴ Viz článek 23 zastřešující dohody mezi EU a USA, který stanoví, že strany provádějí pravidelné společné přezkumy politik a postupů, jimiž se tato dohoda provádí, přičemž první společný přezkum se provede nejpozději do tří let ode dne vstupu této dohody v platnost. Zastřešující dohoda mezi EU a USA vstoupila v platnost v únoru 2017.

⁷⁵ Viz 93. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁷⁶ Viz čl. 4 odst. 3 a čl. 7 odst. 1 dohody, které stanoví omezení, že příkazy, které podléhají této dohodě, se nesmějí záměrně zaměřit na „příjímající osobu“. Proto se USA nemohou cíleně zaměřovat na osobu, která se nachází na území Spojeného království, přičemž Spojené království musí dodržovat obdobné omezení.

94. Jak Komise vysvětlila v 97. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí, novela zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 přinesla pouze omezené změny, zejména zavedením zástupců komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí, na které může komisař pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí přenést zvláštní pravomoci, pokud není schopen nebo k dispozici pro výkon svých funkcí. Těmito zástupci komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí musí být soudní komisaři, přičemž jsou jmenováni komisaři pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí.
95. EDPB s uspokojením konstatuje, že předchozí iniciativy v rámci návrhu zákona o ochraně údajů a digitálních informací, který předcházel zákonu DUUA, jejichž cílem bylo zrušit komisaře pro biometrické údaje a komisaře pro sledovací kamerové systémy a přenést jejich úlohu na komisaře pro vyšetřovací pravomoci, byly vyřazeny z vyjednávání⁷⁷. V tomto ohledu EDPB vyzývá Komisi, aby při sledování a budoucích přezkumech návrhu rozhodnutí věnovala této záležitosti další pozornost a poskytla podrobnější posouzení úlohy komisaře pro biometrické údaje a komisaře pro sledovací kamerové systémy v rámci systému dohledu.
96. Jak již EDPB zdůraznil ve stanovisku 14/2021, ačkoli je úřad ICO dobře vybaven nezbytnými pravomocemi, které úzce odpovídají pravomocem dozorových úřadů členských států EU, jak je uvedeno v článku 58 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, zavedení účinných sankcí hraje důležitou úlohu při zajišťování respektování pravidel⁷⁸.
97. EDPB pozitivně hodnotí politiku transparentnosti úřadu ICO a dostupnost statistických a analytických údajů, včetně příkladů jeho činností v oblasti vymáhání práva vůči donucovacím orgánům⁷⁹. V tomto ohledu EDPB konstatuje, že dozorový úřad Spojeného království upřednostňuje v případě porušení právních předpisů o ochraně údajů napomenutí ze strany policejních sil. Významnou výjimkou je oznámení o vymáhání vydané státnímu zastupitelství v lednu 2024⁸⁰. EDPB rovněž považuje za pozitivní, že úřad ICO zveřejnil řadu kodexů postupů, pokynů, stanovisek a dalších pokynů pro příslušné strany.
98. S ohledem na výše uvedené a zejména s ohledem na bezprostřední podstatné změny struktury a organizace dozorového úřadu Spojeného království, jak již bylo analyzováno v bodě 68 tohoto stanoviska, EDPB vyzývá Evropskou komisi, aby i nadále sledovala účinnost sankcí a příslušných opravných prostředků, pokud jde o kontext rámce Spojeného království pro ochranu osobních údajů.

4.2. PŘÍSTUP ORGÁNŮ VEŘEJNÉ MOCI SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ K OSOBNÍM ÚDAJŮM A JEJICH POUŽITÍ TĚMITO ORGÁNY PRO ÚČELY NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI

99. Návrh rozhodnutí přináší pouze omezené podrobnosti o přístupu orgánů veřejné moci Spojeného království k osobním údajům a jejich používání těmito orgány pro účely národní bezpečnosti. Komise vysvětluje, že zákon DUAA zavedl pouze drobné změny rámce upravujícího zpracování údajů zpravodajskými službami Spojeného království⁸¹, z nichž některé byly rovněž zavedeny do režimu vymáhání práva podle zákona o ochraně údajů z roku 2018. Tyto změny jsou stručně zmíněny v 75. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí. Kromě toho se změnami provedenými v zákoně o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 od přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím již zabývá článek 3.2 návrhu rozhodnutí, který se týká jak

⁷⁷ Viz <https://www.gov.uk/government/organisations/biometrics-and-surveillance-camera-commissioner>.

⁷⁸ Viz stanovisko EDPB 14/2021, bod 112.

⁷⁹ Viz např. podrobné soubory údajů o stížnostech týkajících se ochrany údajů, které jsou k dispozici na adrese <https://ico.org.uk/action-weve-taken/complaints-and-concerns-data-sets/data-protection-complaints/>.

⁸⁰ Viz <https://ico.org.uk/action-weve-taken/enforcement/crown-prosecution-service-1/>.

⁸¹ Viz 75. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

zpracování údajů pro účely vymáhání práva, tak pro účely národní bezpečnosti.⁸² V souladu s tím se žádosti o objasnění a sledování uvedené v bodech 4.1.1.1 a 4.1.3 výše vztahují stejnou měrou na přístup k osobním údajům a jejich použití pro účely národní bezpečnosti.

4.2.1. POUŽÍVÁNÍ OZNÁMENÍ O TECHNICKÉ ZPŮSOBILOSTI

100. Začátkem tohoto roku zprávy v médiích poukázaly na to, že vláda Spojeného království údajně podle článku 253 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 vydala jedné velké technologické společnosti oznámení o technické způsobilosti, které od poskytovatele vyžadovalo, aby zachoval přístup k šifrovaným údajům svých uživatelů v dešifrované podobě.⁸³ V praxi by to údajně znamenalo obejít šifrování mezi koncovými body, které poskytovatel nabízí pro své cloudové úložiště. Toto opatření je tedy označováno jako „skrytá žádost o údaje“.
101. Ačkoli právní základ uplatňovaný pro oznámení o technické způsobilosti existoval již v době přijetí předchozího rozhodnutí o odpovídající ochraně poskytované Spojeným královstvím, zdá se, že tento hlášený případ představuje první známý případ žádosti tohoto druhu. Jedná se tedy o zásadní vývoj, který si zaslouží pozornost, zejména s ohledem na čl. 45 odst. 2 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, který vyžaduje posouzení nejen právního rámce jako takového, ale i jeho provádění⁸⁴. EDPB by proto očekával, že se návrh rozhodnutí bude touto záležitostí výslovně zabývat, a vybízí tímto Komisi, aby rozhodnutí odpovídajícím způsobem doplnila.
102. Přestože podrobnosti o tomto případě nejsou veřejnosti plně známy z důvodu důvěrné povahy oznámení o technické způsobilosti, z veřejného uvedení žádosti o neveřejné slyšení na internetových stránkách Soudu pro vyšetřovací pravomoci, jakož i z veřejně dostupného výňatku z neveřejného rozsudku týkajícího se tohoto slyšení vyplývá, že se nejedná o spekulaci médií.⁸⁵ Tato záležitost vyžaduje zmínku, přičemž na údajné použití článku 253 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 k vydání „skryté žádosti o údaje“ by mělo být upozorněno pro účely budoucího sledování.
103. Jak bylo nedávno uvedeno v prohlášení 05/2024, EDPB považuje šifrování za nezbytné pro zajištění bezpečnosti a důvěrnosti osobních údajů a elektronických komunikací. Klíčovým nástrojem pro zajištění důvěrnosti elektronických komunikací je zejména skutečné šifrování mezi koncovými body zahrnující koncová zařízení a údaje v nich uchovávané, přičemž dešifrovací klíče drží výhradně uživatel.⁸⁶ Oznámení o technické způsobilosti, která od společností vyžadují, aby umožnily zachování schopnosti odstranit šifrování na žádost vlády, vytvářejí systémově zranitelná místa a představují přímé ohrožení integrity a důvěrnosti elektronických komunikací. V tomto ohledu EDPB upozorňuje na věc *PODCHASOV v. RUSSIA*, v níž ESLP shledal, že „povinnost provozovatelů dešifrovat šifrovanou komunikaci mezi koncovými body by mohla vést k tomu, že poskytovatelé těchto služeb oslabí šifrovací mechanismus pro všechny uživatele; není proto přiměřená sledovaným legitimním cílům“.⁸⁷

⁸² Viz 98. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí. Dotčené vyšetřovací pravomoci mohou vykonávat nejen vnitrostátní zpravodajské služby, ale rovněž některé donucovací orgány.

⁸³ Viz článek „U.K. orders Apple to let it spy on users' encrypted accounts“, (Spojené království nařídilo společnosti Apple, aby mu umožnila špionáž na šifrovaných účtech uživatelů“ (Washington Post, 7. února 2025), <https://www.washingtonpost.com/technology/2025/02/07/apple-encryption-backdoor-uk/>.

⁸⁴ Kromě toho čl. 45 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že Komise při pravidelném přezkumu ohledně odpovídající ochrany zohlední veškerý relevantní vývoj v dotčené třetí zemi.

⁸⁵ Viz <https://www.judiciary.uk/judgments/apple-inc-v-secretary-of-state-for-the-home-department/>.

⁸⁶ Viz Prohlášení 5/2024 k doporučením Skupiny na vysoké úrovni pro přístup k údajům pro účely účinného prosazování práva, přijato dne 4. listopadu 2024, s. 4 a 5.

⁸⁷ Viz rozsudek ESLP ze dne 13. února 2024, věc č. 33696/19, bod 79.

104. I když se předpokládá, že vláda Spojeného království by primárně usilovala o přístup k nešifrovaným údajům uživatelů, pokud by existovalo riziko pro národní bezpečnost, EDPB se domnívá, že žádost o posouzení využívání oznámení o technické způsobilosti, jak je uvedeno výše, je stejně relevantní i v souvislosti s přístupem vlády k údajům uživatelů pro účely vymáhání práva.

4.2.2. PRÁVNÍ ZÁKLAD A POUŽITELNÉ ZÁRUKY

105. Novela zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 zavedla zvláštní režim pro uchovávání a šetření hromadných souborů osobních údajů, u nichž fyzické osoby, jichž se osobní údaje týkají, „mohou mít žádné nebo jen nízké přiměřené očekávání ochrany soukromí“, jak to stanoví zákon.⁸⁸ Pokud jde o uchovávání a šetření této konkrétní podskupiny hromadných souborů osobních údajů, zákon o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 nyní stanoví možnost „individuálních povolení“ a „povolení pro kategorii“.⁸⁹
106. Pojem hromadných souborů osobních údajů je široký a může zahrnovat širokou škálu souborů údajů.⁹⁰ Může se vztahovat na citlivé informace, ale může zahrnovat i veřejně a komerčně dostupné údaje. Na základě těchto skutečností považovala vláda Spojeného království za nezbytné revidovat předchozí režim, který uplatňoval stejnou úroveň záruk na všechny hromadné soubory osobních údajů, a místo toho stanovit různé záruky pro uchovávání a šetření hromadných osobních souborů údajů v závislosti na citlivosti nebo veřejné dostupnosti jejich obsahu, případně na úrovni narušení spojené s uchováváním a šetřením hromadných souborů osobních údajů ze strany zpravodajských služeb.⁹¹ EDPB má za to, že tyto úvahy nakonec vedly k vytvoření samostatného režimu pro hromadné osobní soubory údajů, u nichž existuje pouze nízké nebo žádné přiměřené očekávání ochrany soukromí.
107. Ačkoli Komise stručně pojednává o novém pojmu „povolení pro kategorii“, v návrhu rozhodnutí se uvádí, že „důležité je, pokud jde o uchovávání a šetření hromadných souborů osobních údajů, že zůstává v platnosti režim uvedený v 239. a 240. bodě odůvodnění prováděcího rozhodnutí (EU) 2021/1772, zejména nutnost vydání příkazu, který je nejprve schválen ministrem a poté soudním komisařem, s výhradou požadavků nezbytnosti a přiměřenosti opatření, jak je stanoveno v části 7 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016“⁹². Zdá se však, že tato analýza není úplná. EDPB konstatuje, že nejen zavedení „povolení pro kategorii“, ale i zavedení „individuálních povolení“ představuje relevantní změnu zavedenou změnou zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 týkající se výše uvedeného konkrétního souboru údajů: „individuální povolení“, které může udělit vedoucí zpravodajské služby nebo osoba jednající jeho/jejím jménem, nahrazuje nutnost získat příkaz za účelem uchovávání, nebo uchovávání a šetření hromadných souborů osobních údajů, u nichž existuje pouze nízké nebo žádné přiměřené očekávání ochrany soukromí.⁹³ Pojmy „příkaz“

⁸⁸ Viz čl. 226A odst. 1 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016.

⁸⁹ Viz články 226A a 226BA zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 ve znění článku 2 novely zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024.

⁹⁰ Viz článek 199 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016, který stanoví, že „zpravodajská služba uchovává hromadný soubor osobních údajů, pokud a) zpravodajská služba získá soubor informací, který zahrnuje osobní údaje týkající se více fyzických osob, b) povaha souboru je taková, že většina fyzických osob není nebo pravděpodobně nebude předmětem zájmu zpravodajské služby při výkonu jejích funkcí, c) po počátečním prošetření obsahu si zpravodajská služba soubor uchovává pro účely výkonu svých funkcí a d) soubor je nebo má být uchováván elektronicky pro účely analýzy při výkonu těchto funkcí“.

⁹¹ Viz Ministerstvo vnitra, *Policy paper Investigatory Powers (Amendment) Bill: Bulk Personal Datasets and Third Party Bulk Personal Datasets* (Strategický dokument týkající se novely zákona o vyšetřovacích pravomocích: hromadné soubory osobních údajů a hromadné soubory osobních údajů třetích stran <https://www.gov.uk/government/publications/investigatory-powers-amendment-bill-factsheets/investigatory-powers-amendment-bill-bulk-personal-datasets-and-third-party-bulk-personal-datasets>).

⁹² Viz 99. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁹³ Ustanovení čl. 200 odst. 1 a 2 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016.

a „individuální povolení“ by proto neměly být zaměňovány a nemohou být používány zaměnitelně.⁹⁴ Je tomu tak zejména proto, že soudní schválení požadované pro individuální povolení je omezeno na otázku, zda konkrétní soubor údajů splňuje kritéria pro to, aby mohl být podle článku 226A zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 klasifikován jako soubor údajů, ohledně kterého panuje nízké nebo žádné přiměřené očekávání ochrany soukromí.⁹⁵ „Povolení pro kategorii“ se liší od „individuálního povolení“ a v souladu s čl. 226B odst. 6 písm. a) zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 se následně v podstatě neuplatní požadavek na takovéto soudní schválení individuálního povolení, pokud se toto povolení týká souboru údajů, který spadá do požadavku povolení pro kategorii. Je to proto, že v této fázi již bylo učiněno a schváleno rozhodnutí soudního komisaře, že každý soubor údajů, který podléhá dle popisu nutnosti získat povolení pro kategorii, je skutečně souborem údajů, na něž by se vztahoval článek 226A.

108. Ačkoli se tyto změny týkají uchovávání a šetření hromadných souborů osobních údajů, a nikoli jejich prvotního zachycení nebo shromažďování, EDPB by rád zdůraznil význam, který ESLP přikládá předchozímu nezávislému povolení v souvislosti s hromadným zpracováním osobních údajů. Soudní dvůr rozhodl, že „aby se minimalizovalo riziko zneužití pravomoci hromadného odposlechu, [...] musí proces podléhat „zárukám mezi koncovými body“, což znamená, že na vnitrostátní úrovni by mělo být v každé fázi procesu provedeno posouzení nezbytnosti a přiměřenosti přijatých opatření; že hromadný odposlech by měl podléhat nezávislému povolení hned od začátku, jakmile je definován předmět a rozsah operace; a že operace by měla podléhat nezávislému následnému přezkumu.“⁹⁶ S ohledem na tuto skutečnost a na základě holistického přístupu, který zohledňuje při posuzování přiměřenosti všechny okolnosti případu, se EDPB domnívá, že uchovávání a šetření hromadných osobních souborů údajů by mělo podléhat alespoň buď předchozímu povolení ze strany nezávislého orgánu, nebo systematickému nezávislému přezkumu *ex post* soudem nebo rovnocenným orgánem, tj. nezávislým orgánem, který může vydávat závazná rozhodnutí.
109. S ohledem na zbývající potřebná objasnění EDPB naléhavě vyzývá Komisi, aby dále přezkoumala pojmy „individuální povolení“ a „povolení pro kategorii“ podle novely zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024. EDPB dále vyzývá Komisi, aby pozorně sledovala uplatňování pojmu „nízké nebo žádné přiměřené očekávání ochrany soukromí“ v praxi. Ačkoli článek 226A zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 stanoví pro takové zjištění celou řadu kritérií, EDPB se domnívá, že je důležité jejich uplatňování dodržovat, jelikož existuje prostor pro jejich široký výklad.⁹⁷

4.2.3. DOHLED A NÁPRAVA

110. Jak je uvedeno v návrhu rozhodnutí a dříve analyzováno ve stanovisku 14/2021, komisař pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí a Úřad komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí hrají ústřední úlohu při dohledu nad využíváním vyšetřovacích pravomocí zpravodajskými službami Spojeného království. Kromě toho je tribunál pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí v tomto ohledu soudním orgánem příslušným k zajištění nápravy. Jak již bylo uvedeno v oddíle 3.1.5 týkajícím se dohledu v oblasti vymáhání práva, novela zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2024 provedla pouze omezené

⁹⁴ Zdá se však, že tomu tak je v 99. a 100. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí.

⁹⁵ Ustanovení čl. 226BB odst. 1 zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 stanoví, že při rozhodování o schválení rozhodnutí o udělení individuálního povolení nebo povolení pro kategorii musí soudní komisař přezkoumat závěry osoby, která povolení udělila, a ověřit, zda se článek 226A vztahuje na hromadný soubor osobních údajů popsany v povolení, nebo zda se článek 226A vztahuje na jakýkoli soubor údajů, který spadá do kategorie souborů údajů popsany v povolení.

⁹⁶ Rozsudek ESLP ze dne 25. května 2021, Big Brother Watch a další v. Spojené království, bod 350.

⁹⁷ Článek 226A zákona o vyšetřovacích pravomocích z roku 2016 odkazuje např. na povahu údajů, rozsah, v jakém byly údaje zveřejněny, nebo na to, do jaké míry jsou údaje všeobecně známy.

změny, zejména zavedením zástupců komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí. Připomínky EDPB ve svém stanovisku 14/2021 proto zůstávají plně v platnosti⁹⁸.

111. EDPB s uspokojením bere na vědomí transparentní každoroční zprávy podávané Úřadem komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí, včetně dostupnosti podrobných statistik za období 2019–2023, a to i statistik o využívání hromadných pravomocí zpravodajskou komunitou Spojeného království a statistik o rozhodnutích a cílených povoleních za účelem získání údajů podle dohody mezi Spojeným královstvím a USA o přístupu k údajům. EDPB rovněž bere konkrétně na vědomí činnosti dohledu ze strany Úřadu komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí nad hromadným odposlechem údajů ze strany Vládního ředitelství pro komunikace, jak zdůrazňuje Komise ve 102. bodě odůvodnění návrhu rozhodnutí. V této souvislosti EDPB vyzývá Komisi, aby i nadále pečlivě sledovala účinnost systému dohledu v této oblasti, zejména pokud jde o přiměřenost žádostí o hromadné odposlechy⁹⁹.
112. EDPB dále konstatuje, že tribunál pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí rovněž vydal veřejnou zprávu o své činnosti a judikatuře za období 2021–2023¹⁰⁰. Tato zpráva poukazuje mimo jiné na důležitý a relevantní vývoj, jako je rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Wieder a Guarnieri v. Spojené království*, který stanovil, že jednotlivci kdekoli na světě mohou podat žalobu u tribunálu pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí, pokud se jednání dopustil veřejný orgán Spojeného království a došlo k němu ve Spojeném království. EDPB proto vyzývá Komisi, aby do svého posouzení a budoucích přezkumů návrhu rozhodnutí zahrnula rovněž činnosti tribunálu pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí.

5. PŘEZKUM, DOBA UPLATŇOVÁNÍ A OBNOVENÍ NÁVRHU ROZHODNUTÍ

113. EDPB konstatuje, že konečné rozhodnutí o odpovídající ochraně by se uplatňovalo po dobu šesti let, tj. do 27. prosince 2031. Jednalo by tedy i nadále o jedinou třetí zemi, jejíž rozhodnutí o odpovídající ochraně má ustanovení o skončení platnosti, které je spojeno s povinným pravidelným přezkumem stanoveným v čl. 45 odst. 3 obecného nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB chápe, že nový právní rámec Spojeného království si zaslouží zvláštní pozornost, a vyzývá Komisi, aby pečlivě sledovala provádění zákona DUAA, včetně oblastí zájmu, na něž se upozorňuje v tomto stanovisku, jakož i veškeré další relevantní změny ve Spojeném království v tomto ohledu.
114. EDPB vítá, že 68. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí odkazuje na úlohu EDPB (a skupin občanské společnosti) v rámci mechanismu pravidelného přezkumu v souladu s doporučením EDPB 01/2021¹⁰¹. Pokud jde o praktické zapojení EDPB a jeho zástupců do přípravy a průběhu budoucích přezkumů, EDPB opakuje, že veškerá relevantní dokumentace by mu měla být poskytnuta písemně v dostatečném předstihu.
115. Z dodatečných vysvětlení poskytnutých Komisí v souvislosti se 113. bodem odůvodnění EDPB vyrozuměl, že záměrem je provést na konci čtyřletého období přezkum, na jehož základě Komise

⁹⁸ Viz stanovisko 14/2021, body 200 až 215.

⁹⁹ Více informací viz výroční zpráva komisaře pro kontrolu vyšetřovacích pravomocí za rok 2023, která je k dispozici na tomto odkazu: https://ipco-wpmedia-prod-s3.s3.eu-west-2.amazonaws.com/E03270100-HC_603-IPCO-Annual-Report-2023-Web_Accessible.pdf, strana 31, bod 6.41.

¹⁰⁰ <https://investigatorypowertribunal.org.uk/wp-content/uploads/2024/11/Investigatory-Powers-Tribunal-Report-2024.pdf>

¹⁰¹ Viz 19. bod odůvodnění doporučení EDPB 01/2021.

vypracuje veřejnou zprávu¹⁰². Tento přezkum pomůže Komisi v rozhodování o tom, zda nejpozději šest měsíců před koncem platnosti návrhu rozhodnutí zahájí postup pro prodloužení doby platnosti návrhu rozhodnutí¹⁰³.

116. EDPB tento záměr vítá a poznamenává, že přezkum slouží jinému účelu než ustanovení o skončení platnosti a hraje důležitou úlohu při sledování vývoje právního rámce. EDPB proto očekává, že přezkum proběhne za čtyři roky, a vybízí Komisi, aby v něm včas pokračovala.
117. EDPB má za to, že tento budoucí přezkum zohlední prvky uvedené v prováděcím rozhodnutí Komise 2021/1772 a že body odůvodnění týkající se pozastavení a zrušení rozhodnutí jsou stále platné¹⁰⁴. V zájmu právní jistoty se EDPB domnívá, že takové objasnění by mohlo být součástí konečného rozhodnutí o odpovídající ochraně.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů
předsedkyně

(Anu Talus)

¹⁰² Viz 110. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

¹⁰³ Viz 113. bod odůvodnění návrhu rozhodnutí.

¹⁰⁴ Viz 168. až 171. bod odůvodnění prováděcího rozhodnutí Komise 2021/1173.